

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מאג'דה ג'ובראן מורקוס

תובע דב הירש
בעצמו

נגד

נתבעים 1. יעקב שליזנגר
2. שמעון וייס
3. ש.י. - א.ד. תקשורת בע"מ
ע"י עו"ד שושנה אטד

פסק דין

1

2 לפניי תביעה לפי חוק איסור לשון הרע ופגיעה בפרטיות בגין מספר כתבות שפרסמו הנתבעים נגד
3 התובע, וכן הפרת זכויות יוצרים שלו בצילום. סכום הפיצוי הנתבע הינו 600,000 ₪.

4

5

מבוא ועיקר טענות הצדדים

6

1. התובע הינו עורך-דין במקצועו בעל משרד לעריכת דין בעפולה.

7

2. הנתבע 1 הינו העורך הראשי של המקומון "עובדה", עיתון בו פרסמו הכתבות נשוא התביעה (להלן

9

בהתאמה: "שליזנגר" ו-"העיתון"). הנתבע 2 הינו עורך בעיתון (להלן: "וייס"). הנתבעת 3 הינה

10

המוציאה לאור של העיתון (להלן: "המו"ל").

11

3. הפרסומים מושא התביעה פרסמו בידי הנתבעים בעיתון, הן בגרסה המודפסת שלו והן בגרסה

13

האלקטרונית ברשת הפייסבוק. על פי המצוין בעיתון, הוא מופץ בעשרות ישובים בסביבה ובהם,

14

בין היתר, טבריה, עפולה, כפר תבור, מגדל העמק, ישובי הגליל התחתון והעמקים וכן בתחנות דלק

15

בכל הישובים והאזור. כמו כן, מודגש בעמוד השער של העיתון כי לנוחיות הקוראים "כל העיתון

16

עולה לפייסבוק מידי שבוע".

17

4. לטענת התובע, הנתבעים פרסמו כתבות במשך שישה שבועות רצופים, בתקופה שמיום 31.7.2015 ועד

19

יום 4.9.2015, כתבות המהוות לשון הרע כמשמעו בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965

20

(להלן: "חוק איסור לשון הרע").

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
5. התובע טוען כי מדובר בפרסומים משוללי יסוד אשר פורסמו בחוסר תום לב, על רקע רדיפה אישית ובמטרה לפגוע בו ובפרנסתו, תוך הטלת דופי בהתנהגותו ובמקצועיותו וייחוס הרשעות בעבירות שונות, מבלי שהדברים נבדקו עובר לפרסומם. הוא מבקש ללמוד על הכוונה לפגוע בו גם מדבריו של שליזנגר בעדותו בבקשה לצו מניעה, שם לטענת התובע הוא הודה שביקש מאדם בשם מארק אזולאי לפתוח דף פייסבוק נגד התובע.
6. בנוסף, טוען התובע כי הנתבעים הפרו זכויות יוצרים בתמונה שלו שעה שעשו בה שימוש ללא רשותו.
7. התובע עתר לפיצוי בגין כל אחד מהפרסומים בסך של 100,000 ₪ וכן פיצוי בסך של 50,000 ₪ בגין כל תמונה שלו אשר פורסמה על ידי הנתבעים ללא רשות. סכום התביעה הועמד על סך של 600,000 ₪.
8. **לטענת הנתבעים** אין בפרסומים משום לשון הרע. לחלופין הם טוענים כי הפרסומים חוסים תחת ההגנות הקבועות בסעיפים 13 - 16 לחוק איסור לשון הרע, ובראשן הגנת אמת בפרסום ועניין לציבור, וכן ביצוע הפרסומים בתום לב.
9. בהקשר זה מדגישים הנתבעים כי התובע הינו עורך-דין אשר נותן שירות לציבור ועל כן נודעת חשיבות רבה להבאת תוכן הפרסומים לידיעת הציבור. בנוסף, נטען כי התובע מצדו לא בחל באמצעים וביצע בעצמו שורה של פרסומים פוגעניים המהווים לשון הרע כנגד הנתבעים ובני משפחותיהם. טענה נוספת שהעלו הנתבעים הינה כי התובע פרסם בעצמו את הפרסומים שבגינם הוא תובע כעת, וזאת במסגרת דף הפייסבוק האישי שלו והכל עוד לפני שהנתבעים פרסמו את הפרסומים האמורים.
10. הנתבעים טוענים בנוסף כי יש לדחות גם את התביעה בעניין הפרת זכויות יוצרים בתמונה של התובע. לטענתם, התמונה בגינה הוגשה התביעה הועברה לידיהם על ידי משרד יחסי הציבור שעובד עבור התובע על מנת שהם יפרסמו אותה.
11. בד בבד עם כתב התביעה הגיש התובע בקשה לצו מניעה זמני שיאסור על הנתבעים לפרסם כתבות נוספות בעניינו ואף להזכיר את שמו, וכן צו עשה שיורה להם להסיר מהפייסבוק את הכתבות נשוא התביעה. בהחלטה מיום 3.12.2015 הורה המותב הקודם שדן בתיק (כבוד השופטת שאדן נאשף-אבו אחמד) להסיר מתוך הכתבה שפורסמה ביום 4.9.2015 את החלקים המתייחסים לאביו של התובע וכן להימנע מכל פרסום עתידי שעניינו בסכסוך המשפחתי שבין התובע לבני משפחתו. לגבי יתר הפרסומים הבקשה נדחתה.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

12. מטעם התובע העיד התובע בעצמו וכן העיד מר יגאל לוי, עיתונאי וצלם מקצועי אשר צילם עבור התובע, בשכר, את התמונה שפורסמה לצד הכתבות נשוא התביעה (להלן: "הצלם").

13. מטעם הנתבעים העידו שליזנגר וכן אביו של התובע, מר איתן הירש, אשר סכסוך משפחתי שלו עם התובע תואר בחלק מהכתבות (להלן: "אביו של התובע"). בנוסף העיד מטעם הנתבעים מר אילן מורד, אשר תואר בפרסומים כלקוח של התובע אשר נפגע ממנו כתוצאה משירות לקוי שניתן לו בידי התובע (להלן: "הלקוח").

דין:

14. יריעת המחלוקת כפי שהיא עולה מטיעוני הצדדים הינה אם הפרסומים שפרסמו הנתבעים הם כתבות עיתונאיות הראויות לפרסום או שמא מדובר בלשון הרע נגד התובע. ככל שכן, האם עומדת לנתבעים הגנה מכוח החוק. בנוסף, יש לבחון אם בפרסום תמונתו של התובע לצד הכתבות הפרו הנתבעים את זכויות היוצרים של התובע באותה תמונה, בהתאם לחוק זכות יוצרים התשס"ח-2007.

15. למען הנוחות, תיבחן תחילה עילת התביעה העוסקת בחוק איסור לשון הרע ולאחריה תיבחן שאלת הפרת זכויות היוצרים.

פרסום בניגוד לחוק איסור לשון הרע

16. לאחר שבחנתי את הפרסומים ואת טענות הצדדים, ושמעתי את העדויות מטעמם, באתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את התביעה ביחס לפרסומים השני ועד השישי. להלן אנמק את מסקנתי ביחס לכל אחד מהפרסומים בנפרד. אך תחילה אתייחס לחוק וההלכה הרלבנטיים למחלוקת.

17. על פי הוראת סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, פרסום הינו בגדר לשון הרע אם הוא עלול להביא לאחד מאלה:

- "(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו... בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו"

18. פרסום מוגדר בסעיף 2 לחוק כדלקמן:

- "(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
- (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם
2 אחר זולת הנפגע;
3 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת
4 הנפגע"
5

6 19. בע"א 751/10 פלוני נ' דיין אורבך (8.2.2012) (להלן: "עניין אילנה דיין") עמד כבוד השופט י' עמית
7 על אופן ניתוח העוולה בהתאם לתרשים זרימה אשר נחלק לארבעה שלבים (בסעיף 6 לפסק דינו).
8 לדבריו:

9 "בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת
10 מארבע החלופות בהגדרה על פי סעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום
11 כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא
12 ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים
13 מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת
14 החסינויות – דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא
15 ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על
16 שתי רגליה – אמת בפרסום וענין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו,
17 יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת
18 מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף
19 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15,
20 או אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים"
21

22 20. למען הסר ספק יצוין כבר עתה כי יסוד הפרסום מתקיים בענייננו, ביחס לכל אחד מהפרסומים.

23
24 21. הבחינה אם יש בפרסום משום לשון הרע נערכת לפי מבחן אובייקטיבי, ולא על פי כוונת המפרסם
25 או האופן בו הגורם בענייננו נעשה הפרסום הבינו את תוכנו. בהקשר זה הדגיש כבוד השופט מלץ
26 בע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פד"י מג(2) 333 (1989), בעמ' 338, כי "ההלכה היא, שאין חשיבות
27 לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מחד גיסא, ואין חשיבות לשאלה כיצד הבין את הדברים
28 בפועל מי שקרא את הדברים מאידך גיסא. המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת השופט היושב בדיון,
29 המשמעות, שקורא סביר היה מייחס למלים". באופן דומה ציין כבוד המשנה לנשיאה (כתוארו
30 אז) השופט ריבלין בעניין אילנה דיין (בסעיף 83), כי "בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית
31 המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו
32 על האופן שבו האדם הרגיל היה מבין את הפרסום...". כמו כן, בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ'
33 שרנסקי (4.8.2008) (להלן: "עניין שרנסקי") [[הדגישה כבוד השופטת א' פרוקצ'יה (בסעיף 18) כי
34 "לצורך גיבוש עוולה בגין לשון הרע, אין צורך להוכיח כי אדם בפועל הושפל או בוזה. די שהפרסום
35 עלול היה להביא לתוצאה כזו" [ההדגשה במקור – מ.ג.מ.].

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1
2

אחריות הנתבעים לפרסומים

3 22. חלק מהפרסומים כוללים התבטאויות שצוטטו בידי הנתבעים מפי אחרים והובאו כלשונם. במצב
4 זה חלות הוראותיו של סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע, שעניינו באחריות בשל פרסום באמצעי
5 התקשורת, ובו נקבע כי:

6

7

"(א) פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון

8

הרע, האדם שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם בכך לפרסומו, עורך

9

אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא גם האחראי

10

לאמצעי התקשורת.

11

...

12

(ג) בחוק זה –

13

"אמצעי תקשורת" – עתון...

14

"עורך אמצעי תקשורת", בעתון – לרבות עורך בפועל.

15

"אחראי לאמצעי התקשורת", בעתון – המוציא לאור..."

16

17 23. תכליתו של סעיף 11 לחוק להטיל אחריות גם על מי שנתן את "הבמה" לפרסום לשון הרע.

18

19 24. שליזנגר סיפר בסעיף 3 לתצהירו כי הינו הבעלים, יחד עם וייס, של הנתבעת 3 - המו"ל. בסעיף 4

20

לתצהיר הוא הוסיף כי הוא האחראי לפרסומים שביסוד התביעה דנן. ואולם, כאשר נשאל שליזנגר

21

בחקירה הנגדית בנוגע לפרסום התכנים מהעיתון בפיסבוק באותה עת והסרתם בהוראת בית

22

המשפט, הוא השיב כי לא היה במשרדו באותה תקופה וכי מי שהיו הם וייס והמזכירה [עמ' 58 ש' 12-14

23

לפרוטוקול מיום 24.3.2019]. על סמך האמור בתצהירו של שליזנגר ועדותו בעניין זה בפניי,

24

אני סבורה כי די בכך כדי לראות בנתבעים כולם, ביחד ולחוד, כאחראים לפי סעיף 11 לחוק איסור

25

לשון הרע לאותם פרסומים לגביהם ייקבע כי הם מהווים לשון הרע נגד התובע.

26

27 25. בנוסף ולשלמות התמונה יצוין כי אני מקבלת את טענת התובע לפיה הכתבות נשוא התביעה

28

פורסמו הן בעיתון המודפס והן בשני עמודי פייסבוק של העיתון [ראו עמ' 56 ש' 15-23 לפרוטוקול

29

מיום 24.3.2019]. פרסום בפייסבוק הוכר כפרסום בהתאם לחוק איסור לשון הרע, כפי שנקבע

30

בהחלטתו של כבוד השופט י. עמית ברע"א 1688/18 יגאל סרנה נ' בנימין נתניהו (15.4.2018).

31

32 26. סדר בחינת הדברים יהיה אפוא כדלקמן: תחילה אבחן ביחס לכל אחד מהפרסומים אם יש בו,

33

מבחינה אובייקטיבית, משום לשון הרע כפי שטוען התובע. לאחר מכן, אבחן אם עומדות לנתבעים

34

איזו מההגנות הקבועות בחוק. לבסוף, אוסיף ואבחן את שיעור הפיצוי המתאים בנסיבות העניין.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1
2

פרסום ראשון - מיום 31.7.2015 (להלן: "הפרסום הראשון"):

3 27. עניינו של הפרסום הראשון בהשעייתו של התובע בשנת 2015 בידי בית הדין המשמעתי של לשכת
4 עורכי הדין בעקבות תלונה שהוגשה נגדו בידי לקוחה שלו. בכתב התביעה טען התובע ביחס
5 לפרסום זה כי יש בו משום לשון הרע. ואולם, בסעיף 12 לתצהירו הוא הדגיש כי בעקבות החלטת
6 בית המשפט בבקשה לצו מניעה "עילת התביעה ביחס לפרסום זה הינה בקשר להפרת זכויות
7 היוצרים בתמונה בלבד ובקשר לאי הדיוקים הבאים בפרסום...".

8
9 28. "אי הדיוקים" עליהם הלין התובע ביחס לפרסום זה הם בכך שהנתבעים ציינו שבמקביל להשעיה
10 הוגשה נגד התובע תביעה אזרחית שהתנהלה בבית המשפט בעפולה, למרות שהם ידעו באותה עת
11 שהתביעה האמורה נדחתה זה מכבר. התובע סבור כי מדובר בפרסום לשון הרע ולנתבעים לא
12 עומדת בהקשר זה אף טענת הגנה. לדידו, הסתרת המידע שהיה לזכותו מלמדת על רצונם של
13 הנתבעים להעצים את הפגיעה בו (סעיף 43 לסיכומים). הפיצוי לו עתר התובע בגין פרסום כתבה
14 זו הינו 20,000 ₪. בהתאמה, לטענתו בגין פרסומה של הכתבה 3 פעמים בפרסומים נפרדים
15 (במהדורה המודפסת ובשני דפי פייסבוק), על הנתבעים לפצות אותו בסך של 60,000 ₪.

16
17 29. לטענת הנתבעים הפרסום האמור חוסה תחת הגנת האמת בפרסום ויש בו עניין לציבור, כאמור
18 בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע וכן עומדת להם הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק.

19
20 30. מאחר והתובע חזר בו מתביעתו בעילת לשון הרע ביחס לפרסום זה, אין בדעתי להוסיף ולדון בו.
21 יחד עם זאת ובבחינת למעלה מן הצורך אציין כי לגופו של הפרסום, נגד התובע אכן התנהלה תביעה
22 אזרחית בבית משפט בעפולה. עובדה זו הוזכרה בכתבה בלשון עבר ובניגוד לטענת התובע,
23 הנתבעים אמנם לא ציינו כי היא נדחתה, אולם הם גם לא טענו כי היא עודנה מתנהלת. לא מצאתי
24 אפוא כי יש באופן תיאור עובדתי זה משום לשון הרע כלפי התובע.

25
26 פרסום שני - מיום 7.8.2015 (להלן - "הפרסום השני"):

27 31. עניינו של הפרסום השני ביחסו של התובע עם מי שהיה לקוח שלו. במסגרת פרסום זה הופיעה
28 בדף הראשי של העיתון הכותרת "דב הירש הזעיק משטרה כדי לפנות לקוח ממורמר ממשרדו"
29 ובעמוד הרביעי של העיתון הובאה כתבה בה מסופר כי הלקוח שכר את שירותיו של התובע כעורך-
30 דין על מנת שייצג אותו מול העירייה וחברת נצב"א. צוין כי לטענת הלקוח, התובע לא התייצב
31 לשתי פגישות שנקבעו בעניינו והדבר פגע בו והביא אותו לדרוש מהתובע להשיב את שכר הטרחה
32 ששילם לו. עוד מסופר בכתבה כי התובע סירב להשיב את הכסף והחל להתגרות בלקוח ואף קילל
33 את אמו המנוחה, וכתוצאה מכך התפתחה בין הצדדים מריבה שבעקבותיה הזעיק התובע את
34 המשטרה.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 בהמשך הכתבה מובאים הדברים שפרסם התובע בעמוד הפייסבוק שלו בעקבות פנייה של
2 הנתבעים אל משרד יחסי הציבור שלו לקבלת תגובה לאירוע האמור, וכן סטטוס נוסף שהוא העלה
3 בתגובה לכתבה קודמת שפרסמו הנתבעים בעניינו. באותו סטטוס התייחס התובע לדיווח בנוגע
4 להשעייתו מלשכת עורכי הדין ל-45 יום לדבריו "בעקבות טעות של אתיקה מקצועית שעשיתי".
5 ביחס לסטטוס זה ציינו הנתבעים בפרסום השני, בין היתר, כי אם התובע לא היה עומד לדין בבית
6 הדין המשמעותי "ספק אם מישהו היה יודע, כי במהלכו טעה וגרם ללקוחותיו נזקים כבדים".
7 בנוסף, ציינו שם הנתבעים כי הם יוסיפו "לעקוב אחר עבודתם של אנשי מקצוע שנכשלים, גורמים
8 נזקים ללקוחותיהם, ולעיתים מסתתרים מאחורי חיסיון כזה או אחר. 35 שנות עבודה עיתונאית
9 וחשיפות רבות לא ירתיעו אותנו להמשיך ולחשוף עוולות למען הציבור. המשיכו להפנות אלינו
10 מידע ותלונות, ואנו ננסה לתקנם ככל שהדבר אפשרי".

11

12 32. לטענת התובע, פרסום זה, שעניינו מקצועיותו ויחסיו עם לקוח שלו, מהווה לשון הרע משום שכל
13 שנכתב במסגרתו כ"עובדות" מפי אותו לקוח - משולל יסוד ונועד לבזות ולהשפיל אותו ולפגוע
14 בפרנסתו. התובע מדגיש כי הנתבעים העלימו פרטים מהותיים שהיו רלבנטיים לסיטואציה
15 המתוארת בפרסום וגם לא טרחו לאמת את הנטען עובר לפרסום. על כן, לא עומדת לנתבעים הגנת
16 אמת דיברתי משום שגם אם מדובר בחזרה על דברים שמסר להם הלקוח, אין בכך כדי לפטור
17 אותם מאחריות לפרסום לשון הרע של הלקוח אשר אין בהם אמת. כמו כן, הוא טוען כי לצד ציטוט
18 הלקוח הוסיפו הנתבעים בגוף הפרסום אמירות פוגעניות משלהם שגם הן בגדר לשון הרע נגדו,
19 ובכלל זה תיארו אותו כעורך דין שנכשל ושגורם נזק ללקוחותיו ומסתתר מאחורי חיסיון. בנוסף,
20 הנתבעים טענו שקיבלו שלל תלונות נגדו, אלא שלא עלה בידם להציג ולו תלונה אחת כאמור.
21 התובע מדגיש כי האמור מפי הנתבעים הוא עוולת לשון הרע עצמאית ונפרדת מזו שהובאה מפיו
22 של הלקוח ואין להם הגנה מפניה.

23

24 33. הפיצוי לו עתר התובע בגין פרסום זה הינו 35,000 ₪. בהתאמה, הוא טוען כי בגין פרסומו 3 פעמים
25 במקומות נפרדים, על הנתבעים לפצות אותו בסך של 105,000 ₪.

26

27 34. מנגד, טוענים הנתבעים כי אין בדברים המפורטים בפרסום זה, גם אם אינם אמת, כדי לבזות או
28 להשפיל את התובע ולכן כלל לא מדובר בלשון הרע. הנתבעים מדגישים כי הפרסום בכללותו הינו
29 אמת שעה שהובא כפי שנמסר מפיו של הלקוח. לתמיכה בטענה מפנים הנתבעים לעדותו של
30 הלקוח, בה הוא אישר כי הדברים שפורסמו מפיו אכן נאמרו על ידו. בהקשר זה הם מוסיפים כי
31 אין כל רלבנטיות לשאלת אמיתות הדברים שמסר הלקוח לגופם, כל עוד הם הובאו מפי אומרם,
32 וכי בכל מקרה הוכח שהם גם היו נכונים לגופם והתובע הוזמן לפגישות שנקבעו בעניינו של הלקוח
33 ולא התייצב. הנתבעים טוענים כי יש בפרסום גם עניין לציבור. לטענתם גם הוכח – למרות שלדעת
34 הנתבעים אין בכך משום לשון הרע – כי התובע הוא שהזמין ללקוח משטרה. עוד נטען כי תגובתו

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 של התובע צוטטה במלואה וכי התובע הגדיל לעשות ואף פרסם בעצמו, בדף הפייסבוק שלו, את
2 הכתבה נשוא פרסום זה עובר לפרסומה בידיהם בעיתון וכן פרסם את מועד פרסומה הצפוי. כן הם
3 טוענים כי עומדת להם ההגנה הקבועה בסעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע (הגנה על עניין אישי
4 כשר). לפיכך, לדידם גם אם ייקבע שיש בפרסום משום לשון הרע ואף כי הוא אינו חוסה תחת אף
5 הגנה שקבועה בחוק, הרי שהפרסום המוקדם בידי התובע מנתק את הקשר הסיבתי בין פרסום זה
6 בידי הנתבעים לנוק שלטענת התובע נגרם לו, לכאורה.
7
8 35. לטעמי, קורא סביר של פרסום זה, אשר מובא במסגרת דיווח עיתונאי, יתרשם כי התובע הינו עורך
9 דין לא מקצועי, מסתכסך עם לקוחות, אלים וכוחני. הפרסום אכן מהווה לשון הרע שכן יש בו כדי
10 להשפיל ולבזות את התובע בעיני הבריות ולפגוע בפרנסתו ובמשלח ידו. אני גם סבורה כי לא
11 עומדת לנתבעים הגנה אמת בפרסום. להלן אנמק.
12
13 36. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, שעניינו בהגנת אמת הפרסום, קובע כי **"במשפט פלילי או אזרחי**
14 **בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה**
15 **זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"**. לגבי
16 הוראת חוק זו ציין כבוד הנשיא (כתוארו אז) השופט גרוניס בדנ"א בעניין אילנה דיין, בסעיף 22
17 כי **"רק שילובם של שני היסודות – אמיתות הפרסום ועניין ציבורי בו – יקים את ההגנה שבסעיף**
18 **14 לחוק"**.
19
20 37. על מנת לחסות תחת הגנה זו של אמת הפרסום, על הנתבע לעמוד אפוא בשני תנאים מצטברים –
21 אמיתות הפרסום מבחינה עובדתית ועניין ציבורי בפרסום. הנטל להוכיח התקיימותם של שני
22 התנאים מוטל על הנתבע [רע"א 6517/98 הופ נ' ידיעות תקשורת בע"מ (6.12.1198)]. הגנה זו לא
23 תחול על פרסום שאינו אמת אף אם המפרסם שגה בתום לב. על כן, אין חשיבות למניעיו של
24 המפרסם או לשאלה אם סבר בשוגג כי הפרסום הינו אמת שכן, כפי שהדגיש כבוד הנשיא גרוניס
25 בעניין אילנה דיין, בסעיף 32 **"הגנה זו איננה מתעניינת בהלכי הרוח או בתום לבו של המפרסם"**.
26
27 38. בבחינה של כל אחד מהפרסומים נשוא התביעה יש להפריד אפוא בין החלקים העובדתיים של
28 הפרסום לבין החלקים שיש בהם משום הבעת דעה אישית של הנתבעים.
29
30 39. אמנם יש עניין ציבורי בהתנהלותו של התובע במסגרת עבודתו כעורך-דין אשר נותן שירות לציבור.
31 יחד עם זאת, אופן הבאת הדברים בידי הנתבעים חוטא לאמת. ראשית, צפיתי בדיסק שהוגש
32 כראיה ובו סרטונים ממצלמות האבטחה במשרד התובע אשר מתעדים את האירוע. מצפיה
33 בסרטונים עולה כי הלקוח הגיע כעוס. בין הצדדים התנהל דין ודברים במהלכו ביקש הלקוח
34 מהתובע מספר פעמים להשיב את שכר הטרחה ששלם לו תוך שהוא מעלה טענות בנוגע לעבודתו
35 של התובע כעורך-דין. בשלב מסוים הלקוח מתחיל להתלהם והתובע מבקש ממנו לצאת מן

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 המשרד, אך זה מסרב. התובע יוצא בעצמו והלקוח נותר במשרד ולאחר פרק זמן נוסף מגיעים
 2 שלושה שוטרים ומלווים את הלקוח החוצה. צפייה בסרטונים אלו ביחס לכתבה כפי שפורסמה
 3 מלמדת על חוסר דיוק לגבי פרטים מהותיים עד כדי לשון הרע. לא ראיתי בסרטון את ההתגרות
 4 של התובע בלקוח, כפי שצויין בכתבה, לא ראיתי שהתובע קילל את הלקוח. כפי שעולה מהסרטון
 5 האמור, הלקוח התלונן על אופן טיפולו של התובע בעניינו ודרש כי התובע ישיב לו את כספו, אולם
 6 עוד עולה מסרטון זה כי בניגוד למתואר בכתבה, התובע לא קילל את הלקוח ואף יצא מהמשרד על
 7 מנת להימנע מעימות איתו.

8
 9 40. בנוסף, לגופן של הטענות שהעלה הלקוח, לא הוכח כי התובע נעדר מפגישות שנקבעו בעניינו של
 10 הלקוח או כי נגרם ללקוח נזק כתוצאה מאופן הטיפול של התובע בעניינו. שליזנגר נשאל במסגרת
 11 חקירתו הנגדית בנוגע לפעולות בהן נקט לאימות המידע עובר לפרסומו [עמ' 62 ש' 27-38, עמ' 63
 12 ש' 1-13 לפרוטוקול מיום 24.3.2019]:

13
 14 "ש. כתוב בכתבה השניה שמורד טוען כי הירש לא התייצב לשתי פגישות עם נצב"א וראש
 15 העיר אילן מירון כי הדבר פגע בו, אילן מורד אמר לך
 16 כן ת.
 17 ש. אתה בדקת האם אכן היו שתי פגישות כאלה
 18 ת. לא בדקתי אבל ביקשתי את תגובתך
 19 ש. אתה פנית לראש העיר האם הייתה פגישה שנקבעה ודב הירש לא הגיע אליה
 20 ת. לא פניתי, מספיק שהיה מתלונן והבאתי את דבריו וביקשתי את תגובתך
 21 ש. אתה פנית לנצב"א
 22 ת. לא פניתי
 23 ש. לא עשית פה שום פעולה לאימות המידע
 24 ת. הפעולה שעשיתי היתה אליך לקבלת תגובה
 25 ש. אם תגובתי לא אישרה לך את המידע הזה, איזו הצלבת מידע עשית אם בכלל בטרם
 26 פרסום הדברים
 27 ...
 28 ש. כתבת גם באותה כתבה שמורד טוען 'שהירש החל להתגרות בו על מנת שיאבד עשתונותו
 29 וקילל את אימו ז"ל', האם אמתת את זה באיזה שהיא דרך, הצלבת את המידע
 30 ת. אני כתבתי את מה שמורד סיפר לי, ביקשתי את תגובתך ותגובתך מופיעה כפי שהיא
 31 מופיעה פה"

32 41. עוד אוסיף כי עדותו של הלקוח, שהוזמן כעד מטעם הנתבעים, לא הותירה בפניי רושם של אדם
 33 מהימן. עדותו היתה מהוססת ואף תמוהה ולא התרשמתי באמינות טענותיו לעניין זה שהתובע

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 קילל אותו והתגרה בו כפי שנטען בעיתון מפי הלקוח. לזאת יש להוסיף כי תביעה שהגיש התובע
2 נגד אותו לקוח התקבלה (ראה ת/4).

3
4 42. עולה אפוא כי הנתבעים לא פעלו לאמת את דבריו של הלקוח והם מתגוננים בטענה כי הביאו את
5 דבריו של הלקוח כפי שהוא מסר אותם. טענה זו לאו הגנה היא. יפים בהקשר דבריו של המלומד
6 א' שנהר, לשון הרע, 1999, בעמ' 218, שם הוא מסביר כי:

7
8 "פרסום עשוי להביא דברי לשון הרע כציטוט של אדם אחר. הכלל הוא שמפרסם החוזר
9 על דברי זולתו לא יוכל בדרך כלל ליהנות מהגנת 'אמת דיברתי' באמצעות הטענה
10 שהאדם שאותו ציטט אכן אמר את הדברים. הסיבה לכך היא שהאדם הסביר יסיק
11 לרוב מפרסום, החוזר על השמעה שאמר אדם אחר, כי דברי ההשמעה עצמם היו אמת,
12 ואם לא במלואם אזי בחלקם – שהרי ההנחה המקובלת היא ש'אין עשן בלי אש' וש'אדם
13 לא יחזור על השמצות שהשמיע אדם אחר אם לא יאמין שיש ממש באותן השמצות.
14 לפיכך מפרסם של פרסום חוזר כזה יהנה מהגנת אמת הפרסום רק אם יוכיח את
15 אמיתות דברי ההשמעה שעליהם חזר".

16
17 43. הפנית הנתבעים לפרסום התובע בפייסבוק כתגובה לכתבה אין בה כדי לאיין את לשון הרע או
18 להוות הגנה של הנתבעים בשום צורה. התובע פרסם פוסט ובו ציין כי עתידה להתפרסם כתבה
19 שמכפישה אותו תוך שהוא מביא את תגובתו הן ביחס לתקרית עם הלקוח והן ביחס לפרסום
20 הראשון. תגובת התובע על הפרסומים אין בה כדי לנתק את הקשר הסיבתי כטענת הנתבעים בין
21 הפרסום לנזק.

22
23 44. זאת ועוד, אני קובעת כי לא עומדת לנתבעים הגנת הבעת דעה בתום לב. אזכיר כי בחלקו השני של
24 הפרסום השני הדגישו הנתבעים כי הם יוסיפו לעקוב אחר אנשי מקצוע שנכשלים וגורמים נזקים
25 ללקוחותיהם. עוד מצויין שם בכתבה כי "כתבנו" מחפש חולים המוכנים להסתכן בטיפול אצל
26 רופא שטעה וכי "כתבנו" רוצה לראות את הלקוחות של עורך הדין שמודה שהוא טועה ואלמלא
27 נתבע בביה"ד ספק אם מישהו היה יודע כי במהלכו טעה וגרם ללוקחות נזקים כבדים.

28
29 45. לטענת הנתבעים עומדת להם הגנה של הבעת דעה בתום לב על התנהלותו של התובע שהינו עורך
30 דין אשר נותן שירות לציבור. התובע טוען כי הפרסום לא נעשה בתום לב ומשכך אין תחולה להגנה
31 דן.

32
33 46. גם אם הפרסום לא היה אמת, הוא עשוי לזכות להגנה מקום בו הוא נעשה בתום לב וזאת בהתאם
34 להוראת סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. על מנת לחסות תחת הגנה זו על המפרסם להוכיח כי

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 הפרסום המיוחס לו היה בתום לב, בהתאם לאחת מתוך 12 הנסיבות המנויות בסעיף. לענייננו
2 עשויה להיות רלבנטית הגנת הבעת הדעה שבסעיף 15(4):

3
4 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או
5 הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:**

6 ...

7 **(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי,
8 בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של
9 הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;**

10 "...

11
12 47. בחינת האמור בחלק זה של הפרסום על רקע הסכסוך המתמשך בין הצדדים מביאה למסקנה כי
13 לא ניתן להיתמם ולטעון כי מדובר בהבעת ביקורת או דעה על תפקודו המקצועי של התובע
14 וכישוריו. גם תום לב לא היה כאן. לא ברור במה שונה מצבו מעורכי דין אחרים שהורשעו בבית
15 הדין המשמעותי בעברם. דווקא בענייננו של התובע הנתבעים פרסמו 6 כתבות לא מחמיאות
16 ומכפישות במשך 6 שבועות רצופים, כאשר הכתבות זכו לכותרות ראשיות בעיתון.

17
18 48. במקרה זה נכרכו בכתבה "עובדות" לא נכונות הן בתיאור האירוע במשרדו של התובע והן
19 בהליכים המשפטיים שהתנהלו בענייננו עם הבעת דעה ביקורתית על התובע ומקצועיותו. קורא
20 שיעיין בכתבה יקבל את הרושם שהתובע אינו בעל מקצוע ראוי וקיים פסול ביחסיו עם הלקוחות
21 שלו. שוכנעתי כי הדברים נועדו לפגוע במקצועיותו של התובע בפני ציבור הקוראים, ולא הובאו
22 בידי הנתבעים בתום לב. דבר זה מהווה לשון הרע והנתבעים לא יכולים לחסות תחת הגנת סעיף
23 15(4) לחוק.

24
25 49. בגין פרסום זה זכאי התובע לפיצוי בסך של 20,000 ₪. לעניין גובה הפיצוי, ראה להלן ניתוח נפרד
26 בו תובא התייחסות מנומקת ביחס לפיצוי לגבי כל אחד מהפרסומים.

27
28 פרסום שלישי - מיום 14.8.2015 (להלן: "הפרסום השלישי"):

29 50. הפרסום השלישי כולל את הכותרת **"הנאשם נוקט אי מרות ובוטות לשון נטול ריסון וכבוד הן
30 כלפי בית המשפט והן כלפי מי מהבריות"** בעמוד השער של העיתון, ומתחתיה תמונתו של התובע
31 ולצידה הכיתוב **"עו"ד דב הירש. לא למד איך מדברים"**. מימין לתמונת התובע נכתב כי את האמור
32 בכותרת כתב בית הדין של לשכת עורכי הדין אשר הרשיע את התובע וגזר עליו 9 חודשי השעיה על
33 תנאי. כן מוזכרים באותו עמוד השעיה נוספת של התובע מהלשכה ותקרית שארעה לאחרונה
34 במשרדו של התובע בה נטען שהוא היה מעורב. כל זאת בשער הראשי של העיתון.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 51. בגוף העיתון הובאה כתבה שכותרתה "השעיה על תנאי לדב הירש על סגנון דיבור בוטה ושלוח
3 רסן" ותחתיה כותרת משנה בה מסופר כי לפני ארבע שנים דנה לשכת עורכי הדין "בקובלנה של
4 ועדת האתיקה הארצית על התבטאויותיו חסרות הכבוד של הירש כלפי בית המשפט והבריות".
5 לטענת התובע, מדובר בפרסום אודות השעייתו על תנאי שנים רבות עובר לפרסום הכתבה והוא
6 הובא כחלק ממסע רדיפה של הנתבעים. דיווח אודות פסק הדין ארבע שנים לאחר שניתן מהווה
7 פרסום לשון הרע שעה שאין אינטרס ציבורי בפרסומו באותה עת.
8
9 52. בגין פרסומה של הכתבה 3 פעמים בפרסומים נפרדים, עתר התובע להורות לנתבעים לפצות אותו
10 בסך של 60,000 ₪.
11
12 53. לטענת הנתבעים, מדובר בפרסום השעיה על תנאי שהוצאה נגד התובע והיא אמת ויש עניין ציבורי
13 בפרסום לגביה. בנוסף, הנתבעים מדגישים בסיכומיהם כי פסק הדין המשמעותי שניתן בענייניו של
14 התובע בשנת 2011 אינו כולל הוראה בדבר איסור פרסום או חסיון ולא הייתה מניעה לפרסם אותו
15 במועד בו הוא פורסם. בנוסף, הם מדגישים כי בגוף הכתבה צוין שעניינה של הכתבה בקובלנה
16 מלפני ארבע שנים ועל כן מדובר בדיווח נכון על הליך משפטי שהינו בגדר פרסום מותר אשר נהנה
17 מההגנה שבסעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע. הנתבעים מוסיפים כי הפרסום היה חשוב נוכח
18 הרשתות של התובע בשתי עבירות משמעות נוספות זמן קצר עובר לפרסום דגן. בשל דפוס חוזר של
19 ביצוע עבירות משמעות בידי התובע היה נכון מצד הנתבעים להזכיר את ההרשעה הקודמת שלו.
20 הנתבעים מזכירים כי התובע הינו עו"ד במקצועו וישנו עניין לציבור לדעת על הרשעותיו בפני בית
21 הדין המשמעותי.
22
23 54. עיון בכותרת שבעמוד הראשי של העיתון ובכותרת הכתבה בעמוד 3 של העיתון מלמד כי לכאורה,
24 מדובר בהשעיה על תנאי שהיא חדשה ועדכנית למועד הפרסום. רק בכותרת המשנה בכתבה
25 שבעמוד 3 ובאותיות קטנות יותר, גילו הנתבעים כי ההשעיה הינה מלפני ארבע שנים וכי באותה
26 עת התובע כלל לא היה עורך-דין אלא מתמחה.
27
28 55. בד"נ 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ, פ"ד לב(3) 337 (1978) נפסק
29 כי קיימים מקרים שבהם כותרת הפרסום תזכה למעמד משל עצמה וייקבע שיש בה כדי להוציא
30 לשון הרע, אף אם מהכתבה שמתחתיה עולה רושם אחר. נקבע שם, בעמ' 354 כי:
31
32 "קורא העתון הרגיל אינו מנתח את אשר מגישים לו ניתוח מדוקדק אלא הרושם
33 הכללי הוא הקובע, ורושם זה מושפע מאוד מסדר הדברים: אם נוצר רושם מסוים
34 בתחילתה של כתבה, הוא לא יימחק על נקלה על-ידי דברים אחרים המופיעים
35 בהמשכה".

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 56. כך גם הביטוי "לא למד איך מדברים", דווקא משום שמדובר בעורך-דין במקצועו, יש בביטוי זה
3 משום פגיעה בתובע באופן המזלזל בו, מבזה אותו ויש לראות בכך כלשון הרע. כמו כן, מדובר
4 בפרסום שכבר בכותרות שלו כולל מידע מטעה שנועד לפגוע בתובע. הפרסום בשער העיתון אינו
5 חוסה תחת הגנת תום הלב או אמת בפרסום. אופן הבאת הפרסום – תוך הדגשת ההשעיה ומבלי
6 לציין כי מדובר במידע ישן – מלמד גם על חוסר תום הלב שבו. זאת ועוד, ובקשר של הגנת האמת
7 בפרסום, לא מתקיים התנאי של עניין לציבור, שעה שמדובר במידע ישן מלפני שנים עת התובע
8 היה מתמחה. ויודגש בהקשר זה, כי לא מדובר באיש ציבור שלגביו ניתן לומר כי לציבור עניין לדעת
9 פרטים לגביו גם מעברו. במקרה דנן מדובר בעורך-דין אחד מבין עשרות אלפי עורכי-דין בישראל.
10 לא ניתן לומר כי לציבור יש עניין לדעת אודות השעיה מלפני מספר שנים בעודו מתמחה.
11
12 57. בגין פרסום זה אני פוסקת לתובע פיצוי בסך של 20,000 ₪.
13
14 פרסום רביעי - פרסום מיום 21.8.2015 (להלן - "הפרסום הרביעי"):
- 15 58. הפרסום הרביעי הוא פרסום רחב היקף, בעייתי וקשה והינו בבחינת עליית מדרגה ביחס לפרסומים
16 הקודמים. בכותרת הראשית בעמוד השער של העיתון נכתב **"מי אתה דב הירש?"** בצמוד לתמונה
17 של התובע, ותחתיה שלוש כותרות משנה בהן מוזכר התובע עם הפניה לכתבה המלאה בעמוד 10
18 של העיתון. כל זאת בכותרת הראשית בעיתון בעמוד הראשון!
19
20 59. בכותרת הראשונה הובא ציטוט של אביו של התובע לפיו התובע **"הוא תקלה שלי ואני מתנצל בפני**
21 **הציבור"**. בתקציר הכתבה הזו מצויין מפי האב כי הוא מרבה להתנצל בפני הפונים אליו על מעלליו
22 של התובע. בנוסף, מובא מפי אביו של התובע שבמהלך חיפוש משטרתי שנערך בחדרו של התובע,
23 אותר אקדח ללא רישיון. גם כאן ההפניה לכתבה המלאה בעמוד 10 של העיתון.
24
25 60. לצד ידיעה זו המצטטת את אבי התובע מופיעה עוד כותרת **"איומים, סמים ורכוש גנוב"** ותקציר
26 ידיעה בה מצוין **"העו"ד שטוען כי אין צדק בבתי המשפט, נידון בזמנו בבתי המשפט על מקרים**
27 **רבים של איומים, צריכת סמים, החזקת רכוש החשוד כגנוב, שימוש בנשק שלא כדין ועוד"**.
28
29 61. בידיעה השלישית בעניינו של התובע בעמוד השער מובאת עוד כותרת: **"חוייב להחזיר כספי**
30 **לקוחות"** מסופר כי בית המשפט לתביעות קטנות בעפולה חייב את התובע להשיב ללקוחה שלו
31 כספי פיצויים שקיבלה ושאותם הוא **"הכניס לכיסו"**. גם כאן ההפניה לכתבה המלאה בעמוד 5 של
32 העיתון.
33 62. עמוד 5 של העיתון הוקדש במלואו לכתבה העוסקת בתובע. כך גם עמוד 10 של העיתון הוקדש
34 במחציתו לסיקור הנושא. בשני העמודים מובאות בהרחבה הידיעות אשר בכותרת.
35

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

63. בעמוד 5 מופיעה כתבה על פני עמוד שלם שכותרתה "עו"ד דב הירש מעפולה חויב להשיב ללקוחה כספים שנטל ממנה שלא כדין", ותחתיה מופיעה תמונה של עו"ד הירש עם הכיתוב "עו"ד הירש. אלימות". כותרת הכתבה שבעמוד 10 הינה "אביו של עו"ד הירש: 'אני מתנצל בפני הציבור. הבן הזה הוא תקלה שלי'" ומתחתיה, כותרת משנה לפיה "במשך שנים צבר דב הירש מספר תלונות על איומים, החזקת סמים מסוכנים, החזקת נכס החשוד כגנוב, הורדת דרגה בצבא, מאסר 45 יום בצבא". בגוף הכתבה מצוטט האב מספר, בין היתר, כי "הגעתי למסקנה שהבן הזה הינו תקלה, שאני באופן אישי מצטער עליה". בהמשך הכתבה ישנה תוספת מטעם הנתבעים ולפיה "כתבנו מציין כי במשך השנים צבר דב הירש מספר תלונות על איומים, החזקת סמים מסוכנים, החזקת נכס החשוד כגנוב, הורדת דרגה בצבא, מאסר 45 יום בצבא.. אביו של דב טוען כי בנו בהתנהגותו גורם בוושה למשפחה, שהיא ותיקה ומוכרת בעפולה, וכי כל הצרות בבית החלו עקב מניפולציות שעשה דב בתוך המשפחה עד כדי פירוקה. כתבנו מציין כי לקוחות רבים של הירש, שלטענתם נפגעו מהתנהלותו, מתקשרים למערכת העיתון על מנת לספר על מעשיו... יצוין כי הירש, שלא אהב בלשון המעטה את הכתבות ואת פסקי הדין שנפסקו נגדו, פתח דפי פיסבוק בהם הוא משמיץ את העיתון, המביא לידיעת הציבור את המידע לאשורו. הציבור שמאס בגיימיקים, באיומים ובהשמצות, מקבל את התמונה האמיתית המשקפת התנהגות לא ראויה של עו"ד בישראל".

64. לטענת התובע, במסגרת הפרסום הרביעי פרסמו הנתבעים שקרים פוגעניים שיש בהם כדי לבזות ולהשפיל אותו ולפגוע בפרנסתו. לדבריו, ביחס לדברים שהובאו מפי אביו כבר קבע בית המשפט לענייני משפחה בגדרו של תמ"ש 7512-09-15 הירש נ' הירש (14.11.2017) כי אינם נכונים, מעוותים ומהווים לשון הרע בהציגם חצאי אמת באופן מסולף ומגמתי. התובע מדגיש כי אביו חויב לפצות אותו בסך של 50,000 ₪, בגין עצם אמירת הדברים לעיתונאים ולא בגין פרסומם בעיתון. בהתאמה, הוא טוען כי בגין הפרסום בידי הנתבעים עליהם לפצות אותו בסכום גבוה מזה באופן משמעותי, נוכח התפוצה הרחבה בה פרסמו את דברי הבלע של האב.

65. התובע טוען כי עיון בגיליון המרשם הפלילי שלו, אשר הועבר לעיון הנתבעים, מלמד כי בעת ביצוע הפרסום, העבירה בגינה הורשע התובע בעת שירותו הצבאי התיישנה זה מכבר ונמחקה מן המרשם. כך גם שני אירועים נוספים שהסתיימו ללא הרשעה ונמחקו מן המרשם עובר לפרסום לגביהם בידי הנתבעים. חרף המחיקה, הנתבעים כתבו לגבי אירועים אלה כאילו מדובר באירועים מהעת האחרונה, תוך שהם מסתירים את עובדת מחיקתם מן המרשם. התובע מדגיש כי בהתאם להוראת סעיף 20 לחוק המרשם הפלילי ותקנות השבים, תשמ"א-1981, אדם שנמחקה הרשעתו ייחשב כאילו לא הורשע ולכן הנתבעים לא יוכלו להוכיח הגנת "אמת דיברתי" על סמך הרשעה שנמחקה. כמו כן, התובע טוען כי מעת שעבירה נמחקה מהמרשם הפלילי, אין כל אינטרס ציבורי בפרסומה ואף ההיפך.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 66. ביחס לכתבה שבעמוד החמישי מציין התובע כי בהצגת הכותרת של כתבה זו בעמוד הראשי נכתב
3 "חויב להחזיר כספי לקוחות", בעוד שבפסק הדין נדון עניינה של לקוחה אחת. השימוש בריבוי
4 "לקוחות" נועד להעצים את הפגיעה בתובע בניסיון להציג כאילו מדובר במקרים רבים. בנוסף,
5 טוען התובע כי מדובר בפסק דין שניתן שנים עובר לפרסומו בידי הנתבעים מבלי שהדבר צוין בידי
6 הנתבעים, ובשל חלוף הזמן נחלש עד מאוד העניין הציבורי בפרסום. התובע מדגיש כי הנתבעים
7 עשו שימוש בכותרת משנה בגוף הכתבה במילים "גזל ועושה" בעוד שמונחים אלה לא הופיעו בפסק
8 הדין. לטענתו, מילים אלה הוספו בידי הנתבעים על מנת להעצים את הפגיעה בו. מדובר בייחוס
9 עבירה פלילית חמורה לתובע, המהווה לשון הרע ולא עלה בידי הנתבעים להוכיח כי התובע עשק
10 או גזל מישהו. לטענת התובע, פרסום זה בעל חומרה מהמדרג הגבוה ביותר והפיצוי הראוי בגינו
11 הינו 80,000 ₪. בהתאמה, בגין פרסומו שלוש פעמים בפרסומים נפרדים, על הנתבעים לפצות אותו
12 בסך של 240,000 ₪.
13
- 14 67. הנתבעים טוענים כי הכותרת "מי אתה דב הירש" איננה בגדר לשון הרע שעה שיש קשת רחבה של
15 אפשרויות להשיב לשאלה זו, כולל תשובות שמציגות את האדם כחיובי. הנתבעים מדגישים כי כל
16 הפרסומים נשלחו לתובע על מנת שיעביר את התייחסותו, וכי תגובתו הלקונית של התובע ולפיה
17 "העיתון שוב אינו מדייק בדברים" הובאה בגוף הכתבה, כלשונה. משהתובע לא פירט מהם אי
18 הדיוקים בכתבה, ברור שאין בה אי דיוקים כלל.
19
- 20 68. ביחס לדברים שהובאו מפי אביו של התובע טוענים הנתבעים כי הפרסום כולל עובדות שהוכחו
21 כאמת וכן ציטוטים שמסר האב. בנוסף, מן העובדה שאביו של התובע חויב בגין דברים אלו
22 במסגרת פס"ד שניתן בידי בית המשפט לענייני משפחה מבקשים הנתבעים ללמוד כי האב אמנם
23 אמר את הדברים והם מוסיפים כי חזרה על דבריו איננה לשון הרע. כן הם טוענים כי גם אם סבור
24 התובע כי ישנם מעוולים נוספים, הוא זכה לפיצוי על נזקיו בגין פרסומים אלה במסגרת התביעה
25 בבית המשפט לענייני משפחה ואין לפסוק לו בגין אותו נזק פיצוי נוסף.
26
- 27 69. ביחס לפרסום שעניינו בעבירות איומים, סמים ורכוש גנוב טוענים הנתבעים כי מעיון בגליון
28 ההרשעות של התובע עולה כי מדובר באמת. לטענתם, לא נאמר בפרסומים כי התובע הורשע
29 בעבירות האמורות, אלא כי לאורך השנים הצטברו בעניינו מגוון תלונות באותם נושאים. הם
30 מוסיפים כי העובדה שהם לא ציינו כי חלק מהעבירות נמחקו זה מכבר מגיליון המרשם הפלילי
31 של התובע אינה משנה את עצם הגשת התלונות וקיומם של ההליכים האמורים.
32 70. בנוגע לכתבה על חיוב התובע להחזיר כספים ללקוחה טוענים הנתבעים כי מדובר בפרסום שכולו
33 אמת ועל כן הוא חוסה תחת הגנת האמת.
34

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

71. באשר לפרסום הדברים מפי אביו של התובע, אכן נקבע בתמ"ש 7512-09-15 כי "ייחוס התנהגות והתנהלות כזו לתובע, פוגעת מאוד בתדמיתו של התובע, ובמעמדו בעיני אדם סביר; הפרסום עלול להשפיל התובע, לבזותו, להמעיט מערכו ודמותו בעיני הרבים, ומשכך לפגוע בשמו הטוב וגם עלול לפגוע בעיסוקו כעו"ד. לסיכום – הדברים שמסר הנתבע לעיתון, יש בהם משום הוצאת דיבה של התובע" (סעיף 28 סיפא לפסק הדין). אין לי אלא להצטרף לקביעה זו.
72. לצד קביעה זו בית המשפט הוסיף וקבע כי ביחס לדבריו של האב בפרסום האמור לא עומדת לו הגנת אמת בפרסום בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע (סעיף 45 לפסק הדין). כן נקבע ביחס לפרסום זה כי לא עומדת לאב חזקת תום הלב וכי הוא לא הוכיח שהפרסום נעשה באחת הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.
73. ערעור וערעור שכנגד על פסק הדין שניתן בידי בית המשפט לענייני משפחה נמחקו בהסכמה ועל כן, קביעותיו האמורות של בית המשפט בנוגע להיותן של הכתבות שכוללות את דבריו של האב בבחינת לשון הרע - הפכו לחלוטות. במסגרת ההליך האמור חויב אביו של התובע לפצות אותו בסך של 50,000 ₪ בגין הפרסומים. יחד עם זאת, בית המשפט הוסיף והדגיש שם, בסעיף 25 לפסק הדין, כי:
- "התביעה כאן נבחנת במישור היחסים בין התובע לנתבע וכך גם 'יסוד הפרסום' קרי ההתייחסות בפסק הדין הינה לעניין הדברים שמסר איתן לעיתונאי בלבד ולא תינתן התייחסות לדברי הכתב עצמו ולא לכל הכותרות והניסוחים מטעם העיתונאי עצמו. שאלת אחריות העיתונאי, אינה עולה כאן כלל אשר כאמור לעיל, דב הגיש נגד העיתונאי ואח' תביעה בעניין כתבות אלה" [ההדגשה במקור – מ.ג.מ].**
74. צודק אפוא התובע בטענתו לפיה הפיצוי לו זכה במסגרת ההליך שהתברר בפני בית המשפט לענייני משפחה הינו בגין הדברים שנאמרו בידי אביו, והוא אינו כולל את האמירות שהוספו בידי הנתבעים ומטעמם, ואינו מאיין את בירור התובענה בעניינם.
75. הדברים שהובאו בכתבה בעמוד 10 בחלק שתחילתו במילים **"כתבנו מציין..."** כוללים אמירות קשות נגד התובע. לגבי ה"עובדות" הנטענות בחלק זה – ובהן הטענה כי משך השנים הצטברו נגד התובע תלונות על איומים, החזקת סמים מסוכנים, החזקת נכס החשוד כגנוב והורדת דרגה בצבא – מדובר באמירות שאינן אמת ויש בהן משום הגזמה והעצמה של עברו הפלילי של התובע, זאת בשים לב לגילון ההרשעות שלו. בנוסף, ישנן עבירות שהתיישנו ונמחקו מהגיליון עובר לפרסומן של הכתבות נשוא הליך זה והנתבעים לא היו רשאים להסתמך עליהן לביסוס הגנת האמת בפרסום. ויודגש, האמור ביחס לפסקה האמצעית בכתבה בעמוד 10 מתייחס לפרסום של הנתבעים

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ושלחם בלבד, ללא קשר לאמירות של אביו של התובע. הכוונה לפיסקה המתחילה במילים "כתבנו
2 מצייין".
- 3
- 4 76. עוד ציינו הנתבעים באותה כתבה, בפיסקה השלישית שמתחילה במילים "כתבנו מצייין", כי
5 לקוחות רבים של התובע שנפגעו ממנו מתקשרים למערכת העיתון לספר על מעשיו וכן כי הנתבעים
6 דואגים להביא בפני הקוראים תמונה אמיתית אשר משקפת התנהגות לא ראויה של התובע, שהינו
7 עורך-דין. למרות האמור בכתבה, ההעצמה וההגזמה בהבאת הדברים, כאילו מדובר היה בתופעה
8 של לקוחות ממורמרים ומתלוננים, לא עלה בידי הנתבעים להוכיח נכונות הטענה. אני קובעת כי
9 מדובר בפגיעה בשמו הטוב של התובע וכי פרסום זה גם הוא מהווה לשון הרע. לנתבעים לא עומדת
10 הגנה ביחס לפרסום זה.
- 11
- 12 77. אוסיף כי אביו של התובע הוזמן להעיד בידי הנתבעים. לא היה בעדותו כדי לבסס טענת אמת
13 בפרסום אודות הדברים שציין האב בפרסום (אמירה זו נכונה גם ביחס לפרסום השישי..). אביו
14 של התובע חזר בתצהירו על הדברים שאמר וצוטטו בעיתון. אציין כי ברובו של התצהיר מתואר
15 התובע באור שלילי וממנו עולים היחסים העכורים בין בני המשפחה. אין במידע זה, גם אם היה
16 נכון, כל עניין לציבור. אשר לטענות בדבר העבר הפלילי, עדותו של האב לא היה בה כדי לשנות
17 מקביעתו לעיל כי אין אמת בפרסום. לא הוכח באמצעות האב כי מדובר בדברים שהם דברי אמת.
18 עוד אוסיף כי מתצהיר האב עולה כי מדובר ביחסים עכורים ביותר בין האב לבן. הדבר אף בלט
19 בחקירה הנגדית של האב שהודה כי היה רוצה לחסל אותו מבחינה מקצועית. יתר הטענות של האב
20 לעניין היחסים המשפחתיים, התביעות והסכסוך המשפטי, גם אם מדובר בדברים אמיתיים
21 שהובאו מפי האב בפרסומים מושא התביעה, אין לציבור כל עניין בהם.
- 22
- 23 78. בכתבה שבעמוד 5 מובא באריכות תיאור פסק הדין שניתן בת"ק 12-10-40477 ביום 24.7.2013
24 בתביעה שהוגשה נגד התובע. מלבד כותרת המשנה "גזל ועושיק" שבגוף הכתבה, מדובר בדיווח
25 בנוגע להחלטה שיפוטית ושהינו פרסום מותר מכוח סעיף 13(7) לחוק ואינו מהווה לשון הרע.
- 26
- 27 79. הפיצוי לו זכאי התובע בגין פרסום זה הינו פיצוי בסך של 30,000 ₪. בעניין זה אציין כי מדובר
28 בפרסום שהוא חמור יותר מהפרסומים הקודמים בשל הפגיעה הקשה בפרטיות התובע והכפשתו
29 באופן אישי, נוסף למקצועי.
- 30
- 31 פרסום חמישי - פרסום מיום 28.8.2015 (להלן - "הפרסום החמישי"):
- 32 80. הפרסום החמישי כולל, שוב, כותרת בעמוד השער של העיתון "העיקר, לא לפחד כלל" ותחתיה
33 נכתב כי "תושבים רבים מעפולה ומהאזור פנו לאחרונה למערכת עיתון 'עובדה', וביקשו לספר על
34 התנסותם עם השירותים שעו"ד דב הירש מעפולה סיפק להם, שכללה סירוב להחזיר כספים,

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 אלימות ועוד. מערכת 'עובדה' הפנתה את מרביתם להתלונן במשטרה, למרות שבעבר התיק
 2 נסגר". בצמוד לכותרת זו (עדיין בשער הראשי של העיתון) מופיעה כותרת ראשית נוספת "לא צריך
 3 לייק, רק תשתפו, שנבין באיזה עולם אנחנו חיים!" ותחת הכותרת נכתב "מרק אזולאי, המציג
 4 עצמו כאחד מנפגעי דב הירש והעלה סרטים לפייסבוק כיצד עו"ד הירש לוקח בכח את הקופה
 5 הרושמת מהמסעדה שבבעלותו, מתאר את כל פרשת היכרותו וחוויתו עם דב...". לצד כותרת זו
 6 בעמוד הראשי מופיעה תמונתו של התובע מצולם כשהוא יוצא מהמסעדה ובידיו הקופה הרושמת.
 7 על גבי התמונה נכתב "דב הירש מוציא את הקופה הרושמת מהמסעדה".

8
 9 81. עמוד 21 לעיתון הוקדש במלואו לעיסוק בנושא בשתי שתי כתבות בענייניו של התובע. הראשונה,
 10 כוללת פרסום מלא של פוסט שלטענת הנתבעים העלה מרק אזולאי לעמוד הפייסבוק שלו ובו הוא
 11 מגולל לכאורה את סיפור יחסיו עם התובע. בין היתר מסופר שם כי התובע היה עורך-דינו של
 12 אזולאי ושותף שלו במסעדה, וכי הוא רימה אותו והחתיים ללא ידיעתו על מסמכים שאת תכנם
 13 אזולאי לא הבין. כך, למשל, נכתב שם כי "יש אנשים שחושבים שיש להם כוח ביד, אז הם
 14 מחליטים לנצל אותו ולהיות אכזריים. דב הירש כנראה אחד מהאנשים האלה. פניתי לדב הירש
 15 לאחר השיחה וביקשתי להיפגש איתו. כשהגעתי למשרד הוא ישב על הכיסא הנוח שלו, והציב
 16 בפניי את העובדות: אם אני לא אלך בדרך שלו, אני אוכל הרבה חרא כי אני מקק קטן בשבילו...
 17 כשביקשתי לראות על מה חתמתי, הוא אמר שהוא לא סופר אותי וגירש אותי מהמשרד שלו...
 18 יש לי כל כך הרבה לספר לעולם מה מתרחש מאחורי התואר 'עורך דין דב הירש'... בגלל האיש
 19 הזה הפסדתי הרבה כסף, את המסעדה שלי, את המדינה האהובה שלי. הוא גרם לי לברוח, בגללו
 20 נפלתי לחובות ולבורות ללא תחתית ויצאתי מהמדינה בלי להגיד לאף אחד... לפני תקופה לקחו
 21 לדב הירש את הרישיון בגלל שרימה לקוחה, והרישיון חוזר בקרוב. אסור שזה יקרה!... אני חייב
 22 לתבוע אותו, את דב הירש... אני רוצה להראות לו שאי אפשר לנצל את הבן אדם הקטן ללא התואר
 23 והידע... בבקשה תשתפו. זה ממש חשוב! לא רק לי, אלא לכל אדם שבטעות היה נקלע לרמאויות
 24 של דב הירש". בהמשך לדברים שהובאו מפיו של אזולאי מצוין בכתבה כי התובע הגיב לאמור
 25 בפוסט של אזולאי בדף הפייסבוק שלו וטען כי אזולאי הינו עבריין וכי הוא הוציא נגדו צו מעצר.
 26 בנוסף, נאמר כי התובע רמז שהמפכ"ל החדש הינו קרוב משפחה שלו וכי קשריו עם המשטרה
 27 עתידים להתהדק, וצוין כי אביו של התובע מסר כי "אין קשר משפחתי בינו ובין גל הירש וזו עוד
 28 המצאה של דב".

29
 30 82. לטענת התובע, פרסום זה כולל הן דברי לשון הרע בכוונה לפגוע בו שהובאו מפיו של אזולאי, והן
 31 דברי לשון הרע בסוף הפרסום, מפי הנתבעים עצמם. התובע מפרט את שהובא בפרסום מפיו של
 32 מר אזולאי וטוען כי הנתבעים הסתירו את העובדה שהתובע מונה כמפרק למסעדה של מר אזולאי
 33 וכי נטילת הקופה מהמסעדה הייתה מתוקף תפקידו האמור וחובתו המקצועית. הנתבעים דאגו
 34 להסתיר מידע זה מציבור הקוראים והכל במטרה לפגוע בתובע ולהרע לו. לתמיכה בטענה הגיש

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התובע לתיק הודעה על מינויו כמפרק המסעדה [מוצג ת/3]. התובע מדגיש בהקשר זה כי הנתבעים
2 לא הביאו את עדותו של מרק אזולאי לאימות הטענות שעולות מהפרסום ועל כן הם לא יכולים
3 להוכיח אף טענה ממה שהוא לכאורה מסר להם. כן הוא מוסיף כי הנתבעים לא הביאו עדות של
4 אף אדם אחר מבין כל אותם אנשים שנטען בפרסום שהתלוננו בפניהם בנוגע לתובע – וזאת ביחס
5 לכתבה השניה באותו עמוד. לדבריו, מדובר בטענה שקרית שהומצאה בידי הנתבעים במטרה לפגוע
6 בו. בנוסף, התובע מציין כי נכתב בפרסום מפי הנתבעים כי הם "נאבקים בתובע" והתבטאות זו
7 מלמדת, לטענתו, על כוונתם לפגוע בו.
- 8
9 83. לטענת התובע, גם פרסום זה הינו בעל חומרה מהמדרג הגבוה ביותר והפיצוי הראוי בגינו הינו
10 80,000 ₪. בהתאמה, בגין פרסומו שלוש פעמים בפרסומים נפרדים, על הנתבעים לפצות אותו בסך
11 של 240,000 ₪.
- 12
13 84. לגבי פרסום זה טוענים הנתבעים כי לא הביאו למתן עדות את המתלוננים אשר פנו ומסרו ידיעות
14 בנוגע לתובע בשל החשש של אותם פונים להיחשף. יחד עם זאת, הם טוענים כי שמות של חלק
15 מהפונים צוינו בתצהירו של שליזנגר וכן במהלך עדותו בדיון ההוכחות בתיק. גרסתו של שליזנגר
16 זכתה לתמיכה בראיות שהובאו בידי הנתבעים ובהן התביעות שהוגשו בידי לקוחות של התובע
17 בטענה לייצוג לא ראוי, עדותו של אביו של התובע על מתלוננים רבים שפנו אליו וכן העובדה
18 שמגיליון המרשם הפלילי של התובע עולה כי הוגשו נגדו תלונות על איומים, היזק במזיד ותלונות
19 נוספות שמלמדות לטענת הנתבעים על "יחסי אנוש בעייתיים". הנתבעים מדגישים כי פרסמו את
20 הכתבות למען חיזוק שלטון החוק והסדר, ולא מנקמות כפי שטוען התובע וחשוב להביא לידיעת
21 הציבור תמונה מלאה ביחס לתובע, שהינו עורך-דין אשר משמש כידו הארוכה של שלטון החוק.
- 22
23 85. בנוגע לחלק בכתבה שכולל את סיפורו של אזולאי טוענים הנתבעים כי מדובר בהבאת דברים מפי
24 אומרים וצילום דף הפייסבוק שלו הובא בתמיכה. הם מדגישים כי לא יכלו לזמן את אזולאי לעדות
25 משום שהוא נאלץ לעזוב את הארץ בעקבות הקריסה הכלכלית שחוה בניסיונות המפורטות בכתבה.
26 כמו כן, הנתבעים טוענים כי בתגובתו של התובע בדף הפייסבוק שלו לטענות של אזולאי, הוא לא
27 הכחיש את הטענות שהועלו נגדו. עוד נטען כי כתב מינויו של התובע כמפרק המסעדה הוגש בניגוד
28 לסדרי הדין, כך שלא עלה בידי הנתבעים לערוך בדיקה מתאימה ביחס למסמך ולנסיבות מינויו
29 של התובע כמפרק. כן הם מציינים כי פנו אל התובע לקבל את תגובתו והוא סירב להגיב.
- 30
31
32
33
34

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

86. הפרסום החמישי כולל, כאמור, מספר כותרות בעמוד השער וכן שתי כתבות בגוף העיתון. כבר
 2 למקרא הכותרת וכותרת המשנה בעמוד הראשי מתקבל רושם לפיו ישנם לקוחות רבים של התובע
 3 כעורך-דינים, אשר מתלוננים עליו על רקע מקצועי וכי מדובר בהתנהלות פלילית שלו אשר מצדיקה
 4 הגשת תלונות במשטרה. לטעמי, ייחוס התנהגות כזאת לתובע פוגע מאוד בתדמיתו ובמעמדו בעיני
 5 הקורא הסביר ומשכך, פוגע בשמו הטוב ובעיסוקו כעורך-דין ומהווה לשון הרע.

87. במסגרת החקירה הנגדית נשאל שליזנגר בנוגע לפניות הנטענות של אותם "תושבים רבים" [עמ' 69
 7 ש' 37-38, עמ' 70 ש' 1-2]:

8
 9 **ש"ש. איך תוכיח שפנו אליך תושבים רבים**
 10 **ת. שאלת את השאלה הזאת בדיון הקודם שהיה ושם זה עלה ושם עניתי על זה והזכרתי את**
 11 **השמות**
 12 **ש. מה השמות**
 13 **ת. הזכרתי שמות והיום אני לא זוכר את השמות"**

14
 15 88. עולה אפוא כי בעוד שהנתבעים ניסו להציג תמונה לפיה פונים אליהם תושבים רבים בתלונות נגד
 16 התובע בטענה לביצוע עבירות בידי אשר אף גובלות בפלילים, לא עלה בידיהם להוכיח את נכונות
 17 הטענה.

18
 19 89. הכותרת השניה בעמוד הראשי, בה מתואר התובע כלוקח בכוח את הקופה הרושמת מתוך מסעדה
 20 שבבעלותו של אדם אחר כאשר היא מלווה בתמונה של התובע בה לכאורה מתועד המעשה, מציגה
 21 אף היא את התובע כאדם אלים וכוחני. בהמשך לכך הובא בגוף העיתון פוסט של אותו מרק
 22 אזולאי שלטענת הנתבעים צוטט כלשונו מתוך עמוד הפייסבוק שלו. הפוסט כולל תיאורים וטענות
 23 קשות כלפי התובע, על רקע מקצועי ואישי. בין היתר מתואר שם התובע כעורך-דין רמאי
 24 שבאמצעות הכשרתו ומקצועו מנצל אנשים תמימים ואינו בוחל בשימוש בכוח על מנת להשיג את
 25 רצונו. עוד הוסיפו שם הנתבעים כי התובע מספר על קרבה משפחתית למפכ"ל גל הירש וכי לפי
 26 תגובה של אביו של התובע - מדובר בהמצאה. שליזנגר נשאל אם פעל לאמת את הדברים שהביא
 27 מפיו של מרק אזולאי בפרסום זה [עמ' 70 ש' 3-7]:

28
 29 **ש"ש. משהו מכל הכתבה הגדולה של מרק אזולאי, אתה יכול להוכיח**
 30 **ת. אלו דברים שמרק אזולאי אמר בשמו**
 31 **ש. אתה לא יכול להתחבא מאחורי דברים שאמר מרק אזולאי, זה לא הגנה בלשון הרע, אתה**
 32 **צריך להוכיח את הדברים**
 33 **ת. אני ראינתי את מר אזולאי, בסוף השיחה איתו ביקשתי את תגובתך ובזה הסתיימה**
 34 **הכתבה"**

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 90. כאמור, הדברים המיוחסים לתובע בכתבות האמורות חמורים מאוד. התובע מוצג בהם כאדם
2 אלים ומטיל אימה, בלתי מוסרי וחסר מעצורים. גם הכותרת "העיקר לא לפחד בכלל" מעצימה
3 רושם זה של הקורא.

4
5 91. הנתבעים לא טרחו לברר את העובדות לאשורן ועובדה חשובה ביותר ורלבנטית כגון שהתובע מונה
6 כמפרק לא הובאה על ידם. [ראו לעניין זה ת/3]. בעניין זה של ת/3 אציין כי אין ממש בטענה שהוא
7 הוגש בניגוד לסדרי הדין ולא ברור על מה נסמכת הטענה. מוצג ת/3 הוגש במהלך חקירתו הנגדית
8 של התובע וסומן כמוצג ללא כל הסתייגות או התנגדות. מה גם שהתובע ציין את היותו המפרק
9 של החברה עוד בתצהיר העדות מטעמו כך שלא מדובר היה בטענה מפתיעה או חדשה. על כן,
10 הטענה של הנתבעים ביחס למוצג ת/3 נדחית.

11
12 92. התיאורים בהם נקטו הנתבעים בפרסום זה די בהם כדי לבזות ולהשפיל כל אדם, ועל אחת כמה
13 וכמה נכון הדבר בנוגע לעורך-דין. ברי כי הדברים עלולים להטיל כתם כבד על אישיותו של התובע,
14 לבזות אותו, לעשות אותו מטרה לשנאה ולפגוע בפרנסתו ומשלח ידו כעורך-דין.

15
16 93. כפי שכבר הובהר בנוגע לפרסום השני לעיל, על מנת שתעמוד לנתבעים הגנת אמת בפרסום, עליהם
17 להוכיח את אמיתות הדברים שפרסמו. גם אם מדובר בחזרה על דברים שנאמרו בידי אדם אחר.
18 לא די בטענה כי הדברים מובאים מפי אומרם. לפיכך, מקום בו מודים הנתבעים כי ציטטו את
19 דבריו של מרק אזולאי מבלי לאמת אותם, הם לא יכולים לחסות תחת הגנת האמת בפרסום. כמו
20 כן, לא יכול להיות חולק כי יחסיהם העכורים של הצדדים אשר עומדים ברקע לפרסומים, שוללים
21 את תום ליבם של הנתבעים בביצוע הפרסום.

22
23 94. הפיצוי בגין פרסום זה הינו בסך של 20,000 ₪.

24

25 פרסום שישי – מיום 4.9.2015 (להלן: "הפרסום השישי")

26 95. במסגרת הפרסום השישי הופיעה בעמוד הראשון של העיתון הכותרת "החיים והמוות ביד הלשון"
27 ותחתיה נכתב בכותרת המשנה: "עו"ד דב הירש לאביו: דאגתי למרר לך את החיים ובעקבות זאת
28 קיבלת סרטן; הירש פרסם בפייסבוק דוגמא כיצד מחסלים עיתונאים; רמז שהוא יוצא ללונדון
29 לקצת אקשן; נידן לעבודות לטבת הציבור לאחר שתקף את אביו; רבים מתלוננים על אדישות
30 גורמי האכיפה". מימין לכותרת האמורה מופיע צילום מדף הפייסבוק של התובע אשר שיתף וידאו
31 ולצידו כתב "בארה"ב מישהו ירה למוות בעיתונאי בשידור חי. לא, לא, לא. אני לא נותן לכם
32 רעיונות בקשר לשליזנגר". מתחת לתמונה זו כתבו הנתבעים "דב הירש מציג כיצד מחסלים
33 עיתונאים בארה"ב תוך הדגשה שאינו רומז על חיסול עורך 'עובדה'". מצד שמאל לכותרת
34 המרכזית בעניינו של התובע הביאו הנתבעים צילום מסך נוסף מדף הפייסבוק שלו בו כתב התובע

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מעל לתמונה של אדם אשר אוחו בשני רובים "יש לי נסיעה קצרה (יומיים) ללונדון. מישהו רוצה
2 לבוא איתי? יהיה אקשן. נוסע לבקר את הילד מרק עוף אזולאי ואחותו". לגבי פוסט זה של התובע
3 כתבו הנתבעים "דב הירש רומז לחבריו לפייסבוק ולאחרים כי הוא יוצא לאקשן בלונדון. בבירה
4 האנגלית מתגורר היום אחד מיריביו".
- 5
- 6 96. בכתבה בעמוד 8, שהוקדש במלואו לנושא, מובא פירוט רב בנוגע לסכסוך המשפחתי שבין התובע
7 לאביו, כולל ציטוט הודעות שלכאורה שלח התובע להוריו וכן תמצות עמדתו של האב בידי
8 הנתבעים לפיה רבים חוששים להתעמת עם התובע ומעדיפים לשמור ממנו מרחק משום שמבחינתו
9 "כל האמצעים כשרים, כולל אלימות, איומים, שקרים, והתדיינות משפטית...". בסוף הכתבה
10 הוסיפו הנתבעים כי "משפחת הירש, כמו רבים אחרים, לא מבינים עד היום כיצד מערכת
11 האכיפה עוברת לסדר היום על איומים מרומזים שכאלה...".
- 12
- 13 97. ביחס לפרסום זה טוען התובע כי בית המשפט לענייני משפחה כבר קבע שמדובר בלשון הרע וכי
14 בגדרו של ההליך דן הורה בית המשפט לנתבעים, בהחלטה למתן צו מניעה, להסיר אותו מהרשת.
15 פרסום זה הינו החמור ביותר מבין הפרסומים נשוא התביעה, ולטענת התובע הוא פוגע בו בצורה
16 אנושה ובמקומות הכי רגישים, שעה שהוא מובא מפי אביו. התובע שב ומדגיש כי בית המשפט
17 לענייני משפחה הורה לאביו לפצות אותו בגין מסירת הדברים נשוא הפרסום לנתבעים ולא בגין
18 פרסומם בעיתון, תוך שהוא עורך הבחנה בין שתי דרכי הפרסום והתביעות שמתנהלות במקביל,
19 האחת נגד האב בבית המשפט לענייני משפחה והשניה נגד הנתבעים בגדרו של ההליך כאן. לפיכך,
20 בגין פרסום זה עתר התובע להורות לנתבעים לפצות אותו ברף המקסימלי של 100,000 ₪. לטענתו,
21 בגין פרסומו שלוש פעמים בפרסומים נפרדים, על הנתבעים לפצות אותו בסך של 300,000 ₪.
- 22
- 23 98. הנתבעים מציינים כי מסיכומי התובע עולה שהוא זנח את טענותיו בנוגע לפרסומים בעמוד השער,
24 ובחר להתמקד בכתבה בה הובאו דברים מפי אביו. למען הזהירות הם טוענים כי האמירות
25 שייחסו לתובע כלפי האב – כי דאג למרר את חייו עד שהאחרון קיבל סרטן - הן אמת שעה שמדובר
26 בציטוט מתוך דברים שכתב התובע, ואשר צורפו לתצהירו של האב.
- 27
- 28 99. הנתבעים מדגישים עוד כי לא נכתב בפרסום השישי שהתובע קרא לרצוח אותם, אלא כך נרמז
29 בידי וגם כאן מדובר באמת, כפי שעולה מצילומי המסך של דף הפייסבוק של התובע. עוד הם
30 טוענים, כי הדיווח לפיו התובע נדון לעבודות שירות בעקבות תקיפת אביו אף הוא אמת, כפי שהוכח
31 באמצעות כתב אישום שהוגש נגד התובע וצורף כנספח י' לתצהירו של שליזנגר.
- 32
- 33 100. הנתבעים שבים ומדגישים כי הדברים שפרסמו הובאו מפי אמרם, בין בציטוט דבריו של אביו של
34 התובע ובין בציטוט מתוך הודעות דואר אלקטרוני ששלח התובע לאביו, ולכן הם חוסים תחת
35 הגנת אמת בפרסום.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

101. לטענתם, כל האמור לגבי התובע בפרסום האמור מגובה בראיות שהגישו. האמירה כי נגד התובע הצטברו תיקים פליליים רבים מגובה הן באמצעות גיליון המרשם הפלילי של התובע והן כתבי האישום שצורפו לתצהירו של שליזנגר. הטענות בעניינו של מר אזולאי הובאו כאמירות שנאמרו על ידיו. לגבי ציטוט המיילים ששלח התובע לאביו, הוא הודה בהליך בבית המשפט לענייני משפחה כי שלח אותם וניסיונו להכחיש זאת כעת מלמד על חוסר אמינותו.
102. הנתבעים שבים ומדגישים כי בכל מקרה, בגין נזקיו הנטענים והמוכחשים של התובע בגין פרסום זה הוא פוצה במסגרת התביעה שהגיש נגד אביו בבית המשפט לענייני משפחה ואין לזכותו בפיצוי נוסף בגין פרסום זה.
103. לאחר שבחנתי את הפרסום השישי אני קובעת כי אין בסכסוך המשפחתי שבין התובע להוריו שום עניין לציבור. הצגתו של התובע כאדם אלים, בוטה וגס רוח אשר מסוכסך עם בני משפחתו ורבים אחרים, מבזה ומשפיל אותו ובוודאי עולה כדי לשון הרע כמשמעותו בחוק.
104. האמור בכתבה כולל רכילות שאין בה כל עניין לציבור אודות סכסוך משפחתי בין התובע לאביו. בשונה מפרסום אודות תפקודו של עורך-דין או השעייתו (כאשר המידע עדכני ולרבנטי), חייו הפרטיים של עורך-דין, שאינו איש ציבור ואינו סלברטאי, הינם עניינו האישי ואין לציבור כל עניין בפרסום. הכתבה נפתחת במילים "תקיפה אלימה, שכללה זריקת כוס לעבר אביו, עלתה לעו"ד הירש בהעמדה לדין ובעונש של עבודות לטובת הציבור". במשך הכתבה מובאים תיאורים קשים מפי אביו של התובע לגבי התובע והתנהגותו. כך, מתאר האב כשדמעות בעיניו (כך בכתבה) כיצד הבן מאחל למותו כשהוא נושא את שם אחיו שנפל במלחמה. ועוד מתארים הנתבעים כי האב עשוי מברזל שכן שרד מאבקים משטרתיים, מעקבים, תלונות במשטרה, מאבקי הישרדות, תלונות בלשכת עורכי-הדין והכל מול בנו, למרות שחלה בסרטן. ברור שאין במידע זה כל עניין לציבור ומדובר בפרסום שנועד לתאר את התובע באור שלילי ביותר, כאדם כוחני שמתנכל למשפחתו. הדבר פוגע בתובע, בפרטיותו, בדימויו בפני הבריות, ויש לראות בכך כפרסום המהווה לשון הרע. כך גם ביחס לתיאורים בהמשך הכתבה תחת הכותרת "הגולם קם על יוצרו". ובהמשך הכותרת "הרס התא המשפחתי", שם מובאים תיאורים של חילופי דברים בין האב והתובע, בהתאם למסופר מפי האב.
105. קיומו של עניין לציבור הינו תנאי מהתנאים לתחולת האמת בפרסום. משלא מתקיים התנאי הזה, אין הנתבעים יכולים ליהנות מהגנת האמת בפרסום.
106. בנוסף, אציין כי גם בתחילת הכתבה מובאת עובדה כי במשטרת עפולה הצטברו תיקים רבים נגד הירש שכוללים איומים ותקיפות ומרביתם נסגרו. כן מסופר כי תושבת עפולה סיפרה כי התלוננה שהתובע היכה אותה בפניה והחוקרת שגבתה ממנה עדות המליצה לה לבטל את התלונה. יש

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בסיפור זה כדי להעצים את הרושם שמדובר בתובע אלים וכוחני והצגת התובע באופן זה יש בה
2 כדי לפגוע בתדמיתו בפני הקוראים, ומדובר כאן בלשון הרע. לא הובאה עדות להוכחת הטענה ולא
3 הוכח על כן כי מדובר בפרסום אמת.
4
5 107. יובהר כי ביחס לפרסומים המתייחסים לפרסום הפוסטים בידי התובע עצמו, לא ראיתי בכך משום
6 לשון הרע שעה שמדובר בפרסום פוסטים שהתובע אינו מכחיש שפרסם בעצמו.
7
8 108. הפיצוי בגין פרסום זה הינו בסך של 30,000 ₪. גם כאן, כפי שקבעתי ביחס לפרסום הרביעי,
9 הפיצוי גבוה יותר משום הפגיעה הקשה יותר מהפרסומים השני והשלישי.
10

הפיצוי לתובע

- 11
12 109. העיתון בו פורסמו הפרסומים מושא התובענה מופץ, על פי האמור בו, בהיקף נרחב בישובים
13 ותחנות דלק בסביבה וכן בשני דפי פייסבוק אליהם מועלה כל תוכן העיתון מידי שבוע. תפוצה
14 רחבה של הפרסום מלמדת על פוטנציאל לפגיעה משמעותית בתובע בקרב עמיתיו ובקרב לקוחות,
15 קיימים ופוטנציאליים.
16
17 110. בחינת חומר הראיות כפי שהובא בפניי מלמדת כי בענייננו אף עלה בידי התובע להוכיח
18 שהפרסומים שהובאו בידי הנתבעים בעיתון השפיעו על יחסו של הלקוח של התובע כלפיו, כפי
19 שהעיד הלקוח (אשר אזכיר כי הוזמן למתן עדות מטעם הנתבעים) [עמ' 72 ש' 15-22 לפרוטוקול
20 מיום 17.4.2019]:

- 21
22 "ש. למה באת למשרדו של התובע לבקש את הכסף?
23 ת. כי היה כתוב שהוא הושעה בעיתון עובדה ואני הייתי דלוק, הוא לא ייצג אותי...
24 ...
25 ש. למה אתה אומר שהוא לא ייצג אותך?
26 ת. היה הושעה, העיתון של שליזנגר חיסל אותו. בגלל העיתון הגענו למצב הזה, גם לי אין
27 סבלנות לפעמים לכולם, אני נדלק".

- 28
29 111. ובהמשך הלקוח הוסיף והעיד [76 ש' 14-10 לפרוטוקול מיום 17.4.2019]:

- 30
31 "ש. אמרת שבאת אלי למשרד וגם בסרטון רואים שאתה מנפנף בעיתון עובד שכתוב שהשעו
32 אותי ובגלל זה היית דליק נכון?
33 ת. כן
34 ש. אתה מאשר לי שבעקבות מה שהיה כתוב בעיתון אתה באת למשרד והתחלת להתפרע?"

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

ת. כן, כי הבנתי שגמרת את הסרט"

112. ברע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פד"י (נה) 510, (בסעיף 17 לפסק הדין) נפסק בסוגיית הפיצויים בגין לשון הרע כי על בית המשפט להתחשב בשיקולים אלה:

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף 19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעתים בחומרת מעשיו וביטוייו של המזיק. ודוק, אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי מוגבר (aggravated) בשל התנהגות המזיק. כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת והעושה כל מאמץ בבית-המשפט להוכיח את אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי."

113. בענייננו, מדובר בפגיעה בתדמיתו של התובע ובפרטיותו. תיאורו כאיש מקצוע כושל אשר גורם נזק ל לקוחותיו, כאדם אלים אשר מטיל מורא על הסביבה, הדבר מהווה פגיעה קשה בשמו הטוב. כן ראיתי לתת משקל לאינטנסיביות בה פורסמו הכתבות המכפישות בענייניו של התובע, מדי שבוע במשך שישה שבועות רצופים. זאת ועוד, יש בתדירות כה גבוהה של פרסומים כדי להעצים את הפגיעה בתובע. לזאת יש להוסיף את ההיקף הנרחב שיוחד לכתבות על פני עמודים שלמים בעיתון עם כותרות נרחבות בעמוד הראשי. הרושם הנוצר כי יש ממש בטענת התובע לרצון של הנתבעים לפגוע בו אישית ומקצועית. למסקנה זו אני מגיעה מההיקף הנרחב והאינטנסיביות של הפרסומים וכן בשים לב לכך שהנתבעים דרבנו ועודדו לקוחות להתלונן בכותרות כגון "העקר לא לפחד" או כאשר דווח על לקוחות רבים שמתלוננים שעה שלא היה לכך כל בסיס עובדתי. כל זאת, כאשר עסקינן בעורך-דין ולא איש ציבור ופרטים רבים וקשים שפורסמו אודות ענייניו האישיים, כלל אין לציבור עניין בפרסומם. עוד אני מוסיפה כי הפרסומים השישי והרביעי הנוגעים לסכסוך המשפחתי פוגעים בתובע באופן אישי, בתדמיתו כאדם פרטי, נוסף לפגיעה בתדמיתו המקצועית כעורך-דין. בפרסומים אלה היתה גם פגיעה קשה בפרטיותו.

114. מנגד, אני לוקחת בחשבון כי התובע לא טמן ידו בצלחת והוא מצידו פרסם פוסטים קשים כנגד הנתבעים, שאף הובאו על ידי הנתבעים בחלק מהכתבות כפי שפירטתי לעיל.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1
2 115. בהביאי בחשבון את העובדה שהכתבות פורסמו בידי הנתבעים הן בעיתון והן ברשת הפייסבוק,
3 ובשים לב למכלול הנסיבות ולשיקולים שצינתי לעיל, אני מחייבת את הנתבעים, ביחד ולחוד,
4 לפצות את התובע בגין הפרסומים נשוא הליך זה בסך של 120,000 ₪ לפי הפירוט שלהלן:
5 בגין הפרסום השני, אני פוסקת לתובע פיצוי בסך של 20,000 ₪. בגין הפרסום השלישי כולל גם
6 הכותרת של הפרסום אני פוסקת לתובע סכום של 20,000 ₪. בגין הפרסום הרביעי אני פוסקת סך
7 של 30,000 ₪. בגין הפרסום החמישי אני פוסקת פיצוי בסך של 20,000 ₪. בגין הפרסום השישי
8 אני פוסקת סך של 30,000 ₪. למען הסר ספק, אציין ביחס לפרסומים הרביעי והשישי כי מדובר
9 בפיצוי מעבר למה שנפסק על ידי בית המשפט לענייני משפחה ומתייחס לפרסומים של הנתבעים
10 עצמם בפרסומים אלה, כפי שפורט בהרחבה ביחס לכל פרסום לעיל.

הפרת זכויות יוצרים

11
12
13 116. לצד התביעה בעילה של לשון הרע עתר התובע להורות לנתבעים לפצות אותו בגין הפרת זכויות
14 יוצרים בתמונה שבבעלותו, וזאת מכח חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכות
15 יוצרים").

16
17 117. היצירה נשוא תביעה זו הינה תמונה של התובע שצולמה במשרדו בידי מר יגאל לוי, עיתונאי וצלם
18 מקצועי, אשר הוזמן על ידי התובע וקיבל תשלום בגין שירותו. לטענת התובע, בכך הוא הפך להיות
19 בעל הזכות הקניינית בתמונה (להלן: "התמונה" או "הצילום"). התובע מפנה להוראת סעיף 37
20 לחוק זכות יוצרים וטוען כי אין בידי הנתבעים רישיון בכתב לעשות שימוש בתמונה וכי להיות
21 הנתבעים אנשי תקשורת, עליהם לדעת ביתר שאת את החובות החלות עליהם בשימוש בתמונה
22 שאינה בבעלותם, ובכלל זה דרישת הכתב מכח החוק.

23
24 118. התובע מונה את רשימת הפרסומים בהם לטענתו עשו הנתבעים שימוש בתמונה שלו, הן בעיתון
25 המודפס והן בדפי הפייסבוק אליהם הועלו תכני העיתון המודפס מדי שבוע, וטוען כי בסה"כ הפרו
26 הנתבעים את זכויות היוצרים שלו בתמונה 18 פעמים (6 פעמים בעותק המודפס של העיתון, ו-6
27 פעמים בכל אחד משני עמודי הפייסבוק אליהם הם העלו את הפרסומים).

28
29 119. התובע טוען כי יש לראות בכל כתבה שפורסמה בשלושה מקומות שונים כשהיא מלווה בתמונה
30 שלו, כשלוש הפרות שונות של זכויות היוצרים שלו. בהקשר זה הוא מפנה לפסק דינו של בית
31 המשפט המחוזי בת"א 16297-08-15 לוי נ' ש.י.-א.ד. תקשורת בע"מ (14.6.2016), שם נדונה
32 תביעה שהגיש הצלם שצילם את התמונה נשוא ההליך כאן נגד הנתבעים בטענה כי הפרו את הזכות
33 המוסרית שלו משום שעשו שימוש בצילום מבלי שניתן לו קרדיט מתאים (להלן - "עניין לוי").
34 לטענת התובע, נקבע שם כי אי מתן הקרדיט לצלם מהווה פגיעה ברת פיצוי וכי יש לראות בכל

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 פרסום שפורסם בעיתון המודפס ובפייסבוק כהפרה עצמאית ונפרדת של זכותו המוסרית של
2 הצלם. בית המשפט העמיד שם את סכום הפיצוי על סך של 7,000 ₪ בגין כל הפרה והורה לנתבעים
3 לפצות את הצלם בסך של 35,000 ₪. לטענת התובע, הפיצוי בגין הפרתה של זכות הבעלות שלו
4 צריך להיות גבוה מהפיצוי שנפסק בגין הפרת הזכות המוסרית, ולכן הוא מבקש לחייב את
5 הנתבעים לשלם 22,500 ₪ בגין כל הפרה, ובגין 18 הפרות לחייב את הנתבעים בסכום מצטבר של
6 405,000 ₪.
- 7
8 120. לצד האחריות של הנתבעת 3, בהיותה המו"ל של העיתון, התובע מבקש להטיל אחריות אישית
9 להפרת זכויותיו בתמונה גם על שליזנגר ווייס בשל היותם עורכי העיתון אשר שולטים בפועל על
10 תכנון, ולקבוע כי הם נושאים באחריות להפרת זכויות היוצרים ביחד ולחוד עם המו"ל.
- 11
12 121. לטענת הנתבעים, מאחר והתובע ייצג את הצלם בעניין לוי, למרות שהוא לא היה צד פורמאלי
13 להליך שם הוא היה מעורב בו באופן ישיר, ולכן קביעותיו של בית המשפט בעניין לוי מהוות השתק
14 פלוגתא גם ביחסים שבין התובע ובין הנתבעים כאן. בהתאמה, הם מבקשים שייקבע כי התמונה
15 הועברה לידי הנתבעים באמצעות משרד יחסי הציבור של התובע, כדי לפרסמה; כי אין עילה
16 להרמת מסך ולחייבם של שליזנגר ווייס בגין פרסום התמונה; וכי בחודש אוגוסט 2015 היו 5
17 פרסומים בלבד של התמונה (סעיף 4 לסיכומי הנתבעים).
- 18
19 122. בנוסף טוענים הנתבעים כי טענתו של התובע לפיה התמונה לא הועברה אליהם על מנת שיפרסמו
20 אותה הינה טענה חדשה שהוא העלה בסיכומים, ולכן הם מבקשים לדחות אותה, בהיותה הרחבת
21 חזית אסורה. תחת זאת הם מבקשים לקבוע כי התמונה הועברה להם בידי משרד יחסי הציבור
22 של התובע בהודעת דואר אלקטרוני [מוצג 2/3] על מנת שיפרסמו אותה. בכך התמלאה דרישת
23 הכתב, ומשרד יחסי הציבור של התובע לא הגביל את זכות השימוש שלהם בתמונה. הנתבעים
24 מציינים כי התובע לא הלך על שימוש בתמונה זו בכתבה שהחמיאה לו וטוענים לקיומו של נוהג
25 של שימוש בתמונות המועברות למערכת העיתון לפרסום.
- 26 לטענתם, בהיעדר ראיות השוללות טענה זו ונוכח ההסכמה על היותם של הנתבעים בעלי הידע
27 בתחום, יש לקבל את עדותו של שליזנגר ולקבוע כי הנתבעים הורשו לעשות שימוש בצילום שנשלח
28 למערכת העיתון בכל הכתבות, והשימוש בה לא הוגבל לכתבה אחת מסוימת. לחלופין וככל שייקבע
29 כי העברת הצילום בידי משרד יחסי הציבור לא הקנתה לנתבעים זכות שימוש בו, הם מבקשים
30 להוסיף ולקבוע כי יש בהעברה, ללא שנלווה לה איסור מפורש לעשות שימוש מסוים, רשלנות
31 תורמת בשיעור 100% מצד התובע (סעיף 11 לסיכומים). בנוסף, הם מבקשים שייקבע כי השימוש
32 בצילום נעשה לשם דיווח עיתונאי והיה מותר בהתאם לסעיפים 19 ו-22 לחוק זכות יוצרים.
33

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1.23. הנתבעים מדגישים כי במסגרת הפרסומים בפייסבוק, ככל שנעשו, פורסמו אותן הכתבות שפורסמו בעיתון ואין לראות בהפצת אותה מהדורה של העיתון באמצעים שונים כפרסום שונה, אלא יש לקבוע כי התמונה פורסמה 6 פעמים בסה"כ. כן הם טוענים כי התובע לא הוכיח שהכתבות והתמונה בפרט, פורסמו בפייסבוק מלכתחילה.

1.24. לטענת התובע, הנתבעים לא ביססו את הטענה לנוהג עיתונאי לעשות שימוש כנטען בצילומים שמועברים אליהם. כמו כן, הוא טוען כי הודעת הדוא"ל שנשלחה בידי משרד יחסי הציבור שמייצג אותו לא קשורה לאף אחד מהפרסומים נשוא התביעה והצילום גם לא צורף אליה. בנוסף, לא צוין בהודעה ואף לא במרומז, כי ניתנת לנתבעים רשות לעשות שימוש בצילום. לטענת התובע, הנוהג הנטען משולל יסוד ולא יעלה על הדעת שהוא יתיר לנתבעים לעשות שימוש בצילום שלו על מנת שישמש אותם בפרסום כתבות מכפישות נגדו.

1.25. התובע מבקש לדחות טענה של שימוש עיתונאי מותר שעה שהדיווח אליו התמונה צורפה לא קשור בה. כן הוא מבקש לשלול את השימוש בטענת האשם התורם משום שלא ניתן לנתבעים אישור בכתב לעשות שימוש בתמונה.

דיון והכרעה:

1.26. על פי סעיף 1 לחוק זכות יוצרים, צילום הוא יצירה הכלולה בהגדרה של "יצירה אמנותית".

1.27. סעיף 35 לחוק זכות יוצרים קובע, כי:

"ביצירה שהיא דיוקן או צילום של אירוע משפחתי או של אירוע פרטי אחר, שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה הוא המזמין, אלא אם כן הוסכם אחרת".

1.28. לפיכך, שייכת זכות היוצרים בתמונה מושא התביעה לתובע.

1.29. סעיף 11 לחוק מגדיר זכות יוצרים. לענייננו רלבנטי סעיף 11(2):

"זכות יוצרים ביצירה היא הזכות הבלעדית לעשות ביצירה, או בחלק מהותי ממנה, פעולה, אחת או יותר, כמפורט להלן, בהתאם לסוג היצירה:

...
(2) פרסום – לגבי יצירה שלא פורסמה;
..."

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

130. סעיף 47 לחוק מגדיר הפרה של זכות יוצרים כך:

1
2
3 **"(א) העושה ביצירה פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 11, או מרשה לאחר לעשות**
4 **פעולה כאמור, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות היוצרים, אלא**
5 **אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי הוראות פרק ד"**

6
7 131. סעיף 37 לחוק זכות יוצרים קובע כיצד יש להעביר זכות יוצרים:

8
9 **(א) זכות יוצרים ניתנת להעברה בחוזה או על פי דין, ורשאי בעל הזכות לתת לגביה**
10 **רישיון ייחודי או רישיון שאינו ייחודי.**
11 **(ב) העברת זכות היוצרים או מתן הרישיון, כאמור בסעיף קטן (א), יכול שיהיו לגבי**
12 **זכות היוצרים, כולה או חלקה, וניתן להגבילם למקום מסוים, לתקופה מסוימת או**
13 **לעשיית פעולה מסוימת ביצירה.**
14 **(ג) חוזה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה, טעון מסמך בכתב.**
15 **(ד) בסעיף זה, "רישיון ייחודי" – רישיון המעניק לבעליו זכות ייחודית לעשות פעולה**
16 **מהפעולות המפורטות בסעיף 11, כפי שנקבע בו, ומגביל את בעל זכות היוצרים**
17 **מלעשות ומלהרשות לאחר לעשות פעולה כאמור."**

18
19 132. התובע טוען כי חזקה על הנתבעים, בהיותם אנשי תקשורת שנושא זכויות היוצרים הינו חלק בלתי
20 נפרד מעבודתם, שהינם בקיאים בדרישות הדין בסוגייה זו ולפיכך חלה עליהם אחריות מוגברת
21 להימנע מהפרת זכויות יוצרים של אחרים. לכך השיבו הנתבעים, כאמור, כי קיבלו רשות בכתב
22 מידי משרד יחסי הציבור שפעל עבור התובע.

23
24 133. שליזנגר נשאל לגבי העברת התמונה לעיתון ומתן זכות שימוש בה [עמ' 80 ש' 17-10 לפרוטוקול
25 מיום 17.4.2019]:

26
27 **"ש. האם המייל נשלח אליך בקשר לאחד הפרסומים נשוא התביעה?**

28 **ת. שלילי**

29 **ש. אז גם אם נקבל את הטענה המופרכת שלך שהמייל מהווה אישור להשתמש בתמונה לכל**
30 **היותר, יוכל להוות אישור לכל היותר לזה שהמייל נשלח אליך, מאיפה שאבת את הרשות**
31 **להשתמש בתמונה גם לאחר מכן?**

32 **ת. התמונה נשלחת לעיתון ולאחר מכן אנחנו יכולים להשתמש בה, ככה זה נעשה עם כל**
33 **התמונות שאנחנו מקבלים"**

34

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

134. תמיר אפורי מציין בספרו, **חוק זכויות יוצרים** (תשע"ב-2012), כי רישיון שאינו ייחודי הינו הסכם עליו חלים דיני החוזים הכלליים (בעמ' 295):

"רישיון שאינו ייחודי הוא הסכם שבין בעל זכות היוצרים לבין המשתמש ביצירה, וחלים עליו דיני החוזים הכלליים לעניין כריתה, פרשנות, ביטול וכיו"ב. על פי סעיף 37(ב), רישיון עשוי להיות מוגבל בזמן, במקום או בהיקף הפעילות".

135. עוד הוא מוסיף, (בעמ' 298), כי:

"השאלה אם ההסכמה שבין הצדדים (מפורשת או משתמעת) היא לשימוש אחד או לשימושים בלתי מוגבלים ביצירה, תלויה בכללי פרשנות חוזים. למשל, יש לתת משקל להסכמים דומים בין הצדדים או להסכמים הנהוגים בענף, לתמורה ששולמה ועוד. קיימת דעה כי יש לפרש הסכמה לשימוש ביצירה בצמצום. לדעתנו כלל זה שגוי ואינו תואם את שיטת המשפט הישראלית. להסכם בין הצדדים אין לתת פרשנות מצמצמת או מרחיבה אלא ליישם את כללי הפרשנות הרגילים, ובראשם אומד דעת הצדדים כפי שהוא משתמע מהחוזה ומנסיבות כריתתו" [ההדגשה הוספה – מ.ג.מ.]

136. ביישום האמור לענייננו, אני מקבלת את טענת הנתבעים כי התמונה נשלחה אליהם באמצעות הדואר האלקטרוני בידי משרד יחסי הציבור שנתן שירות לתובע וכי היה בכך כדי לתת להם רישיון לעשות שימוש בתמונה. יחד עם זאת, אני מוסיפה וקובעת כי הרישיון שניתן לנתבעים ביחס לתמונה הוגבל להצגתה לצד הפרסום שהועבר יחד עמה [מוצג נ/2]. המסקנה נלמדת כבר מהכותרת של הודעת הדואר האלקטרוני באמצעותו היא הועברה: **"שלום רב – מצ"ב הודעה קצרה + תמונה – עו"ד הירש"**. באופן דומה צויין בפסק הדין בעניין לוי כי **"אין מחלוקת כי הצילום פורסם לא בהקשר אליו כיוון משרד יחסי הציבור כאשר העביר את הצילום למקומון"**. לפיכך, אני מקבלת את טענת התובע כי לא היה בידי הנתבעים רישיון לפרסם את התמונה לצד הכתבות המכפישות בעניינו. בפרסום התמונה הפרו הנתבעים את זכות היוצרים של התובע. לציין ולמען הסר ספק, אין ממש בטענת הנתבעים לעניין השתק ביחס לטענות התובע לדרך קבלת התמונה.

137. בסעיף 56 לחוק קבועה הזכות לפיצויים ללא הוכחת נזק והשיקולים שבית המשפט רשאי לשקול לשם כך:

"(א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין
 2 השאר, שיקולים אלה:
 3 (1) היקף ההפרה;
 4 (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;
 5 (3) חומרת ההפרה;
 6 (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;
 7 (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;
 8 (6) מאפייני פעילותו של הנתבע;
 9 (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;
 10 (8) תום לבו של הנתבע.

11 (ג) לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כהפרה אחת.

12 "...

13
 14 138. לטעמי, מבין השיקולים שמונה סעיף 56(ב) לחוק זכות יוצרים, השיקולים של חוסר תום הלב של
 15 הנתבעים בענייננו, מאפייני פעילותם וטיב היחסים בין צדדים, הינם משמעותיים במיוחד. מאפייני
 16 פעילותם של הנתבעים מלמדים על דרגת פגיעה גבוהה משום שמדובר בעיתון שבועי אשר הופץ
 17 באזור גאוגרפי בו פועל משרדו של התובע וסביר להניח כי מרוכזים בו רבים מלקוחותיו (בפועל
 18 ובכוח). פרסומה של התמונה, במסגרת הסכסוך המתמשך בין הצדדים, לצד כתבות לגביהן קבעתי
 19 לעיל שיש בהן משום לשון הרע נגד התובע מחמירה את הפגיעה בו. אעיר כי אלמלא סברו הנתבעים
 20 שיש בתמונה זו כדי למשוך תשומת לב וקוראים נוספים לעיתון בכלל ולכתבות בענייניו של התובע
 21 בפרט, ספק אם היו מרבים להשתמש בה שוב ושוב בצמוד לאותן כתבות מכפישות שפרסמו משך
 22 שישה שבועות רצופים.

23
 24 139. כאמור, התובע מעריך את סכום הפיצויים המגיע לו בגין כל הפרה של זכותו בסך של 22,500 ₪
 25 לכל הפרה. בנוסף, התובע מפנה לקביעתו של בית המשפט בעניין לוי וטוען כי כל פרסום הינו הפרה
 26 אשר עומדת בפני עצמה ואין מדובר במסכת אחת אשר יכולה להיחשב כהפרה אחת, אלא בענייננו
 27 ישנן 18 הפרות (הן בעיתון והן בפייסבוק).

28
 29
 30 140. אכן, בעניין לוי קבע בית המשפט כי:

31
 32 "כיום אף אין ספק בכך כי מספר פרסומים של צילום אחד במסגרת ידיעות שונות, יש
 33 בהם מספר הפרות כמספר הצילומים שפורסמו (ראה דבריו של כבוד השופט צבי
 34 זילברטל בבית המשפט המחוזי בירושלים בת.א. 3560-09 אבי ראובני נגד מפה – מיפוי
 35 והוצאה לאור [פורסם בנבו] [6.1.11]). אין במקרה שלפנינו משום הפרה אחת,

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 המתבצעת במסכת אחת של מעשים, אלא מעשים שונים שנעשו במועדים שונים
2 ובמסגרת פרסומים שונים, אשר כל אחד מהם נוגע בנפרד בעו"ד הירש".

3
4 141. בנוסף, ברע"א 4148/09 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בע"מ נ' יום
5 טוב (טוביה) חדד (30.7.2009) נקבע כי:

6
7 "כל אימת שמדובר במעשים שהם בגדר מסכת שמפרה סוג זכויות אחד הרי שאין
8 לראות בכל מעשה כהפרה נפרדת העומדת בפני עצמה, שכן המבחן הוא סוג הזכות
9 הנפגעת ולא מספר האקטים המפרים".

10
11 142. בהתאמה לענייננו, אני קובעת כי כל שימוש בתמונה לצד כתבה בעניינינו של התובע הינו הפרה בפני
12 עצמה, ופרסומה של התמונה במהדורה המודפסת והאלקטרונית באותו שבוע הינה הפרה אחת של
13 הזכות. הנתבעים מסכימים בסיכומיהם לכך כי התמונה פורסמה שש פעמים (סעיף 6 בעמוד 4
14 לסיכומים) לציין כי בפרסום מיום 21.8.15 התמונה פורסמה פעמיים, גם בעמוד הראשון וגם
15 בעמודים הפנימיים של העיתון.

16
17 143. לאחר ששקלתי את השיקולים שבסעיף 56 לחוק זכות יוצרים, ובשים לב לנסיבות המקרה שבפניי,
18 אני סבורה שיש לפסוק לתובע פיצוי בסך של 36,000 ₪ בגין שש ההפרות.

19
20 144. ובאשר לחיובם של הנתבעים 1, 2 באופן אישי, אני סבורה שיש לחייב את הנתבעים בשל אחריותם
21 האישית לפרסומים. לא מדובר בחיובם באחריות התאגיד על ידי הרמת מסך, אלא בחיובם באופן
22 אישי בגין העוולה שהם באופן אישי ביצעו, ביחד ולחוד עם התאגיד, נתבעת 3.

23
24 145. אציין כי בניגוד לטענת הנתבעים לפיה נקבע בעניין לוי כי אין עילה להרמת מסך ההתאגדות
25 ולחיובם של שליזנגר ווייס בגין פרסום התמונה, בית המשפט הדגיש שם כי טענה זו כלל לא נטענה
26 ולכן דחה את התביעה נגד הנתבעים באופן אישי מכח הרמת מסך (סעיף 17 לפסק הדין).

27
28 146. אך כאמור, אני לא קובעת כי יש להרים מסך, אלא קובעת כי יש לחייב את הנתבעים שליזנגר ווייס
29 באופן אישי. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ע' פוגלמן בע"א 9678/05 חב' בתימו בע"מ נ'
30 **ARRABON -HK- limited** (3.8.2008), (בסעיף 14), כי מקום בו אורגן של חברה מבצע עוולה,
31 אין מניעה כי הוא יחוב בנזיקין, וכלל לא מדובר ב"הרמת מסך":

32
33 "בית המשפט קבע כי המעשים המפרים שבוצעו על ידי החברות (המערערות 1 ו-3),
34 בוצעו באמצעות המערערים 2 ו-4 שהם בעלי ומנהלי החברות (סעיף 20 לפסק הדין).
35 המערערים 2 ו-4 (להלן בפסקה זו: המנהלים) טענו כי לא היה מקום לחייבם באופן

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

1 אישי, שכן חיוב כאמור הוא בבחינת "הרמת מסך", מבלי שסעד כאמור התבקש על ידי
 2 המשיבות; לחלופין נטען כי לא הוכחו ביחס למנהלים יסודות האחריות האישית. אין
 3 לקבל הטענה. מקום בו נמצא כי אורגן של חברה ביצע עוולה, אין מניעה כי הוא יחוב
 4 בנזיקין, ואין הדבר בבחינת "הרמת מסך" ... במקרה שלפנינו נמצא כי החברות
 5 אחראיות לגניבת עין ולהפרת זכות יוצרים – המשתייכות שתיהן למשפחת דיני הקניין
 6 הרוחני... עוולה של גניבת עין מוגדרת באופן מפורש כעוולה נזיקית (סעיף 11 לחוק
 7 עוולות מסחריות, ואין מניעה להטיל בגינה את הכללים בדבר אחריות אישית על נושאי
 8 משרה (כפי שנעשה בעניין צוק אור). לטעמי, אין מניעה מלהחיל כללים אלה גם
 9 בהתייחס להפרת זכות יוצרים, הדומה במהותה לעוולה נזיקית, ומוגדרת ככזו בסעיף
 10 52 לחוק החדש" [ההדגשה הוספה – מ.ג.מ.]

11
 12 147. אשר על כן, אני קובעת כי בסכום הפיצוי שנפסק לתובע בגין הפרת זכות היוצרים שלו בצילום
 13 יישאו הנתבעים 1-3 ביחד ולחוד.

14
 15 148. בטרם סיום אציין כי התובע טען בכתב התביעה שיש בפרסומים גם פגיעה אסורה בפרטיותו ואולם
 16 טענות אלה נזנחו בסיכומיו.

סוף דבר

17
 18
 19 149. בגין הפרסומים בניגוד לחוק איסור לשון הרע ישלמו הנתבעים לתובע, ביחד ולחוד, סך של
 20 120,000 ₪.

21
 22 150. בגין הפרת זכות היוצרים של התובע בתמונה ישלמו הנתבעים ביחד ולחוד סך של 36,000 ₪.

23
 24 151. בנוסף, ישלמו הנתבעים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 16,000 ₪.

25
 26 152. כל הסכומים ישולמו תוך 30 יום מהיום, אחרת ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד
 27 מועד התשלום בפועל.

28
 29 153. המזכירות תחזיר לתובע את העותק המקורי של העיתונים מושא התביעה.

30
 31 ניתן היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בעפולה

ת"א 11165-09-15 הירש נ' שליזנגר ואח'

תיק חיצוני:

מאגידה גיובראן מורקוס, שופטת

- 1
- 2
- 3

